

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Największy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor: przyjmuje codziennie od godz. 12-7 w pol.
Rekones w redakcja nie zwraca

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Konto czekowe P. K. O. Nr 160-315.

Tel. Redakcji: dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji: 286

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, telef. 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejnerowo, Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Mar. Piłsudskiego 4a, tel. 302.

Rok IV.

Toruń, sobota 14 maja 1932

Nr. 110

Witajcie na Pomorzu!

Siate benvenuti su questa antica terra polacca!

La nostra vecchia terra di Pomerania, a fondo polacca, saluta la Delegazione della Federazione Nazionale di Volentieri Italiani.

Siate benvenuti, carissimi ospiti, fratelli d'armi Italiani! La storia di Vostri sacrifici per la Patria e di Vostri sforzi sanguinosi per l'avvenire d'Italia corrisponde ai nostri duri sforzi, fatti per la libertà, per l'indipendenza e per la sicurezza della Polonia. Nei tempi passati, molte volte vostri e nostri guerrieri di Libertà si univano per manifestare con loro sangue la grande verità nazionale. Morivano Italiani sulle rive di Vistola e andavano mandati in Siberia. La sacra memoria di eroi italiani, come Francesco Nullo, Marchetti, Becchi, non sarà mai dimenticata nella storia di nostri combattimenti per l'indipendenza come i manifesti di Garibaldi pro Polonia. I Polacchi servivano l'idea italiana e morivano per l'Italia sulla bandiera di Garibaldi.

Tanto più cordialmente, in memoria di questa tradizione, vi salutiamo oggi, combattenti Italiani! Vi salutiamo in questa Pomerania che sempre sta e che

sempre sarà il più importante bastione della libertà e l'indipendenza polacca. Che il vostro soggiorno in questa terra vi dia la certitudine che la Pomerania è non solamente l'occhio della Polonia intera, ma anche (oggi soprattutto) la chiave della pace europea; che qui vive la forza inesauribile di nostra nazione. Di questa nazione che non solamente ama la sua libertà e desidera lavorare in pace sulla sua terra, ma che saprà anche difenderla fino all'ultima goccia di suo sangue, se c'è bisogno. Speriamo e crediamo che questa sarà la vostra convinzione nel momento di partire. Italia e la Polonia, voi e noi, abbiamo uno scopo comune: la difesa della sicurezza e della pace europea contro qualunque tempesta nuova.

Nostro mare polacco di quale siamo qui guardiani, non è così bello come il vostro incantevole mare italiano, ma è così caro per noi come il vostro per voi.

Che questo amplesso fraterno sulla terra di Pomerania sia un documento di questa verità.

Evviva Italia! Evviva Polonia!

J. K. M. Król Wiktor Emanuel

Mussolini

Goście włoscy na Zamku i w Belwederze

P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął delegację włoską na Zamku. W imieniu delegacji przemówił pos. Eugenjusz Coselschi, wręczając p. Prezydentowi specjalnie wykonany przez mennicę włoską medal pamiątkowy, symbolizujący Rzym.

P. Prezydent podziękował za ten podarek, oświadczając:

„Miło mi jest stwierdzić, że jesteście Panowie, przedstawicielami tej najlepszej części społeczeństwa włoskiego, która reprezentuje rycerskie cechy waszego narodu i walczyła o wolność Waszej Ojczyzny.

Przybyciem swoim stwierdziliście sympatię, z jaką naród włoski odnosi się do naszego kraju, podobnie jak Polska żywi ją do Italii”.

Po audjencji P. Prezydent podejmował członków delegacji herbata.

Popołudniu delegację włoską przyjął Marszałek Piłsudski w Belwederze. Marszałka Piłsudskiego powitał prezes Coselschi, mówiąc m. in. te słowa:

Pan. Panie Marszałku, jest godnym tego, aby stać się kustoszem tego daru i wziąć wraz z materialnym ich uosobieniem dumę bohaterską, która wraz z nami tutaj znajdować się musi. Przynosimy również dar ministra spraw wojskowych, gen. Gazzera w postaci historii tego, co wojsko włoskie dokonało. Nikt inny, jak Pan, Panie Marszałku — bohater narodu polskiego — nie może być bardziej wskazany, aby rozsum'ić i ocenić poświęcenie naszych walczących. Przynosimy dla Ciebie, Panie Marszałku szczerze życzenia od wszystkich wolontariuszy Włoch, w których łączą uczucia narodu włoskiego.

Oby Bóg zechciał najdłużej zachować Cię, Panie Marszałku, dla miłości swego narodu, która Pana otacza, gdyż naród polski widzi połączone nierozdzielnie z Twoją pracą na rzecz Twojej Ojczyzny, największe szczęście własne.

Marszałek serdecznie podziękował za dary, poczem w dłuższej rozmowie z członkami delegacji dzielił się swoimi wrażeniami wojskowymi.

Witajcie na prastarej ziemi polskiej

Prastara, rdzennie polska ziemia pomorska wita dziś delegację Związku Narodowego Ochołników Wojennych Italji.

Witajcie, mili nam goście, włoscy towarzysze broni! Dzieje waszych po-

święceń w imię miłości Ojczyzny i dzieje Waszego krwawego trudu w walkach o dobrą przyszłość Italji przedziwnie łączą się z naszym udziałem w twardej zmaganiach o wolność, niepodległość i bezpieczeństwo Polski. Wasi i nasi bojownicy tej wolności wspólnie w minionych latach składali świadectwo żywej prawdziwej narodowej. Ginęli Włosi nad Wisłą i szli na Sybir. Świetlane postacie bohaterów włoskich, Franciszka Nullo, Marchetti'ego, Becchi'ego pozostaną w historii naszych walk niepodległościowych tak trwałe i tak niezapomniane, jak i manifesty Garibaldi'ego w sprawie Polski. Tak samo ginęli i służyli sprawie włoskiej — Polacy. Służyli jej tak samo wiernie, jak i wasi ojcowie służyli sprawie polskiej; przewodzili włoskim szeregom pod sztandarami Garibaldi'ego i krew ofiarnie składali za zjednoczenie Włoch.

Dzisiaj pomni i świadomi tych tradycji, tem serdeczniej witamy Was, włoscy towarzysze broni.

Witamy Was na tem Pomorzu, które było, jest i zawsze będzie najważ-

niejszym z szanów polskiej wolności i niepodległości. Chcemy, byście z pobytu na tej ziemi wywieźli naoczne przekonanie się o tem, że Pomorze to nie tylko żrenica całej niepodległości Polski, lecz że to — dziś zwłaszcza — strażnica i klucz pokoju całej Europy. Chcemy, byście się wśród nas przekonali, że tu na Pomorzu żyje niespożyta siła naszego narodu, ponad wszystko ceniącego swą wolność, pragnącego pracować na swej ziemi w spokoju, ale też umiającego swej wolności bronić do ostatniej kropli krwi, gdyby tego zaszła potrzeba.

Wierzmy, że to właśnie przekonanie utrwali się w Waszych duszach, w czasie chwil spędzonych na naszej ziemi. Bo sprawa bezpieczeństwa, pokoju Europy i obrona jej przed naporem nowej zawieruchy wojennej jest celem wspólnym zarówno Wam jak i nam, celem zarówno Italji, jak i Polski.

Nasze Polskie Morze, na którego straży tu stoimy, nie jest tak piękne, jak Wasze słoneczne morze Italji. Ale jest ono nam równie drogie, jak Wasze — Wam. Niech żołnierski uścisk, wymieniony u brzegów Bałtyku między towarzyszami broni będzie tej prawdy świadectwem i dokumentem.

Niech żyje Italja! Niech żyje Polska!

Poseł Eugenjusz Coselschi

Nad Sekwaną i nad Szprewą

Wtorkowe posiedzenie Zgromadzenia Narodowego w Wersalu było tym rzadkim momentem w dziejach narodu, w którym uchwała jego siła i pełnia dojrzałość ukazują się w całej pełni. Przebieg głosowania Zgromadzenia Narodowego, które w pierwszym głosowaniu obrało Alberta Lebruna na Prezydenta Francji, mówi najwymowniej o nasztroju obu izb parlamentarnych, a więc i całej Republiki. Jedynym odchyleniem w jednomyślności członków Zgromadzenia Narodowego byli socjaliści, ale wśród nich nawet znaleźli się tacy, którzy uznali w sumieniu swoim za konieczne, aby głosami swymi podkreślić nastrój solidarności narodowej wbrew inspiracjom swych przywódców.

Wybory do parlamentu ukazały rozdrobnienie stronnictw, tendencję do radykalizmu społecznego. Wybory w Wersalu natomiast wskazały na zasób sił tkwiących w narodzie, który jest dotknięty w swej godności. To ujawnienie się tak różnych nastrojów politycznych, niewątpliwie wpływ na układ sił wewnątrz, Herriot, który walczył z całą bezwzględnością przed kilku laty z prezydentem Millerandem, ponieważ ten ostatni zorękał się przeciw kartelowi lewicy, nie wahał się obecnie ani chwili, by bez zastrzeżeń poprzeć klubowego koleżkę Milleranda, dzisiejszego prezydenta Republiki, Alberta Lebruna.

Z faktu tego prasa francuska i zagraniczna próbuje wyciągać konsekwencje. Mówi się więc, że Herriot nie pójdzie na odwołanie kartelu stronnictw lewicowych, że raczej dążyć będzie do utworzenia rządu koncentracji narodowej, z wyłączeniem na stronnictwach środka, t. j. skrajnej prawicy i skrajnej lewicy.

Prasa niemiecka powitała naogół z zadowoleniem duchowym Herriota, którego wodzem duchowym jest Kałot, zapewne spodziewają się Niemcy, że pacyfiści francuscy dadzą się w imię „pacyfizmu” wystręchnąć na dudków i zrezygnują z reparacji, sojuszków niewygodnych dla Germanji, i bez zastrzeżeń zgodzą się na wszelkie zbrojenia niemieckie, rewizję traktatów i t. d. Warto tedy przypomnieć artykuł Herriota pod tyt. „Skrawki papieru”, który się ukazał w drugiej połowie stycznia b. r. w prasie francuskiej i amerykańskiej. Herriot pisał wówczas:

„Jeżeli kanclerz Bruening, przyjęty niedawno w Paryżu z takimimi względami, zmuszony jest podtrzymywać te same tezy, jakie podtrzymuje Hitler, to jest to problem wewnętrzny polityki, nie obchodzący, lecz dlaczego w takim wypadku nie ma z nami rozmawiać p. Hitler? Ewakuowaliśmy Nadrenę przed terminem, określonym przez traktaty, czy otrzymaliśmy zamianę choć jedno słowo podziękowania? Załdźwie żołnierze francuscy zdążyli się odwrócić, kiedy obrzucono ich gładem wymysłów.

Francja chce być szlachetną, nie ma jednak bynajmniej zamiaru być głupią. Wie zresztą, jak wielkie trudności natury finansowej oczekują ją w r. 1932.

Amerykański senator Dawis Reed oświadczył niedawno, że w razie potrzeby Stany Zjednoczone mogą zawiązać depozytami francuskimi w Stanach Zjednoczonych. Jest to istotnie rozwiązanie sprawy, pisze Herriot. Jeżeli jednak p. sen. Reed zabierze mi moje książki i buty, nie zmusi mnie, do uznania rzeczy niesprawiedliwej za sprawiedliwą.

Co do Niemców, to nie mylą się one prawie nigdy, przy oszacowaniu materialnej strony zagadnień, popełniając natomiast prawie zawsze błędy przy ocenie elementu moralnego.

Kancelerz Bruening chciał nas nastraszyć, lecz strach nie jest uczuciem, wobec którego ustępuje Francuz. Kancelerz Bruening naraził się na doprowadzenie do upadku narazem i na doprowadzenie do której z całym naciskiem utrzymuję, że nie widzę bynajmniej potrzeby zwołania jej. Kancelerz sprowokował we Francji niepotrzebnie ludzi, którzy w obecności najbardziej szczerzy szacunek. Lecz, o ile Bruening kocha swój kraj, my Francuzi również jesteśmy gorąco przywiązani do naszego kraju.

Co się tyczy mej osoby — kończy Herriot — uważałem za konieczne dla przyszłego spokoju dowiedzieć, iż pacyfiści francuscy nie są bynajmniej ślepcami albo ludźmi niedorozwiniętymi pod względem umysłowym.”

Ta enuncjacja p. Herriota z przed kilku miesięcy pozwala przypuszczać, że spodziewać się możemy zmian personalnych, t. j. zmiany w gabinecie, ale nie będzie to oznaczało radykalnej zmiany w polityce Francji wewnętrznej, a zwłaszcza zagranicznej.

Jeśli chodzi o tę ostatnią, to nowy prezydent Republiki i nowy parlament będą miały przed sobą nielada zadania do speł-

nienia. Na terenie międzynarodowym pozostaje mnóstwo otwartych niedomówionych zagadnień: zbierają się ciężkie chmury nad Lozaną, gdzie będzie mowa o reparacjach i innych długach między państwowych, niewiadomo jeszcze, jakie przyniesie niespodzianki huczący hitleryzm kocioł niemiecki, wreszcie dodać trzeba najbardziej uciążliwy nacisk kryzysu gospodarczego. Obok żadnej z tych spraw nie może Francja przejść obojętnie, wobec tych wszystkich zagadnień musi zająć jasno stanowisko. Kładzie na nią ten obowiązek zarówno własny interes państwowy, jak i konieczność dziejowa.

O czem pamiętać należy?

Akt koncesji dla Macierzy Szkolnej w Gdańsku, wydany przez Senat Gdański w roku 1921, posiada klauzulę, pozbawiającą Macierz Szkolną prawa do wszelkich zasiłków i pomocy materialnej ze strony Senatu, poddając jednocześnie Macierz Szkolną jego kontroli. Koncesja ta nakazuje również wykładanie w szkołach polskich wszystkich przedmiotów w języku niemieckim.

Szkoły w Gdańsku mieszczą się obecnie przy Reitergasse w wilgotnych lokalach, o których komisja sanitarna orzekła, iż ze względów higienicznych na lokal szkolny się nie nadają. W ten sam budynek mieszkała jasna i sucha są zajęte na mieszkanie prywatne urzędników Senatu.

Senat odrzucił petycję obywateli polskich ze starego Schotlandu o przydział miejsc dla

dzieci w szkole, mieszczącej się w Oruni, jako miejscowości najbliższej. Wypadek ten nie jest sporadyczny, gdyż władze gdańskie zasadniczo utrudniają obywatelom polskim zapisywanie dzieci do szkół położonych najbliższej miejscowości, przydzielając je do szkół jak najbardziej oddalonych. PO

W każdym bowiem wypadku Senat decyduje o szkole dla poszczególnego dziecka

deyduje, rodzice nie mają tutaj żadnego głosu. Zdarzają się wypadki, że dzieci polskie, zgłoszone do szkół polskich, a przydzielone przez Senat do szkół niemieckich, są w następstwie teoryzowane przez nauczycieli Niemców. Fak takimi miał ostatnio miejsce z uczniem Torlińskim, którego pobit nauczyciel aż do utraty przytomności.

Wiosenne ogórki

Na wystawach sklepowych pojawiły się już ogórki — oczywiście inspektowe. Dostrzegł je zapewne ktoś z dziennikarzy przed opozycyjnej doznął złudzenia, że nadszedł wczesny sezon „ogórkowy”. Ze zaś w sezonie tym, poświęconym tradycją prasową, mają swój krótkotrwały żywot wszelakiego rodzaju plotki, zwłaszcza polityczne, zastępujące brak istotnych wiadomości i mające ożywić „martwość” sezonu, — przeto puścił wodze fantazji.

Nastąpiła się właśnie „odpowiednia” sposobność: — odbyła się trzecia z kolei narada premierów na Zamku, na którą, oczywiście, przybył i prof. Bartel ze Lwowa. Gdyby prasa opozycyjna nie dała się zasugerować faktem spokojnie, oceniano, że jest on nowością.

Ale właśnie owa zieloność młodych ogórków wywarła widoczny wpływ fascynujący. W prasie opozycyjnej zawiły się nagły. Z jej informacji możnaby wnosić, że sprawozdawca jej zapewne zdołał ukryć się pod stołem, przy którym toczyła się konferencja Prezydenta Rzeczypospolitej z premierami — i podслу-chać.

„Podłuchał” więc wszystko: — że na konferencji postanowiono znowu powołać prof. Bartla do steru państwa (poraz piąty). — że prof. Bartel „postawił warunki” i to niebyłajakie” (w pierwszym rzędzie tytuł... kanclerza), — wreszcie, że pojedzał do Belwederu, by „uzyskać sankcję ostateczną od „czynnika decydującego”. Wszystko to, jak i wiele innych rzeczy, „podłuchała” i do wiadomości swym czytelnikom podała np. prasa Stronnictwa Narodowego.

Aż tu — przychodzi rzeczywistość...

W dniu, w którym prof. Bartel miał — według doniesień prasy Str. Narodowego — odbyć swą „decydującą” konferencję z czynnikiem „decydującym” (dn. 11-go bm.), znajdował się on już... we Lwowie, być może nawet we własnym łóżku, po nocy spędzonej w wagonie kolejowym.

Oczywiście, — prasa sławetnego stronnictwa udaje teraz, że nie traci dobrej miny: — „wie” ona w dalszym ciągu, że prof. Bartel wrócił do Lwowa „zniechęcony” i „rozczarowany”. Napewno jednak nie mniej zniechęceniu są i rozczarowani... czytelnicy prasy Stron. Narod. Bo dawno już nie zostali tak szpetnie „nabrani” przez swych własnych „redaktorów”.

Można, oczywiście, mieć wiele współczucia dla czytelników prasy opozycyjnej, z tej racji, że ich tak „informuje”. Ale zarazem trzeba też mieć sporo współczucia i dla prasy rządowej, od której jej czytelnicy oczekują „sprawozdań”, „wyjaśnień” i t. p.

Co tu prostować, skoro bezsens opozycyjnych plotek bije sam w oczy? Co tu wyjaśniać, gdy „ciemność” prasy opozycyjnej swarzone są przez umyślne zamykanie przez nią oczu nawet na najoczywistsze sprawy w Polsce?

Niepodobną prostru przewidzieć, co jeszcze może strzelić do głowy któremś z dziennikarzy opozycyjnych i jakie wnioski wyciągać on będzie ze swoich własnych zmyśleń.

Na szczęście, — sama rzeczywistość najlepiej „prostuje” i „wyjaśnia” wszystko, co się roi po głowach publicystów opozycyjnych. Nawet i to, że na „ogórki” — w maju jest trochę zawcześnie...

Ś. p. Albert Thomas

Dnia 8 bm. zmarł w Paryżu dyrektor Międzynarodowego Biura Pracy Albert Thomas.

Ks. Prymas w łroscie o doleg reemigrantów

W dniu 8 bm. niedzielnego Zbyszynia przybył J. Em. Ks. Kardynał Prymas Hlond w towarzystwie ks. dr. St. Janickiego, by zwiedzić miejscowy oddział stowarzyszenia „Opieka Polska nad rodakami na obczyźnie” oraz podziękować zarządowi „Opieki” z ks. dziekanem Piotrką na czele za gorliwość w przeprowadzaniu opiekuńczą nad reemigrantami z Francji na dworem w Zbyszyniu.

Na uroczystym zebraniu, które się odbyło w salej reprezentacyjnej gmachu dworcowego w obecności członków miejscowego oddziału „Opieki”, przedstawiciele władz i społeczeństwa, powitał Najdostojniejszego Gościa burmistrz p. Perfet. Następnie ks. dziekan Piotrką zdał sprawozdanie z dotychczasowej działalności Stowarzyszenia ze szczególnym podkreśleniem akcji opiekuńczej nad reemigrantami, jako najbardziej aktualnej i wynikającej z palącej potrzeby chwili. Do 1-go kwietnia b. r. zaopiekowano się 1160 reemigrantami, odżywając ich (rozdano 2674 racji żywnościowych), okazując im pomoc przy uzyskaniu biletu bezpłatnego, ekspedjowaniu i wykupieniu bagażu, udzielając pomocy sanitarnej i t. p.

W odpowiedzi na powyższe sprawozdanie przemówił J. Em. Ks. Kardynał Prymas, składając gorące podziękowanie wszystkim, którzy tyle serca okazali przez czynną pomoc dla naszych najszczęśliwszych braci — reemigrantów. Pragnąc finansowo dopomóc do kontynuowania tej złońskiej akcji Ks. Prymas wręczył prezesowi oddziału „Opieki” zł. 1000 jako dar, złożony przez ambasadora polskiego przy Kwirynale, hr. Przesadzkiego do rąk J. Em. Kardynała Prymasa z przeznaczeniem dla najnie-szczęśliwszych bezrobotnych w Polsce.

Po zwiedzeniu lokalu „Opieki” oraz schroniska dla reemigrantów, opuścili Ks. Prymas Zbyszyn, żegnany z rozrzewaniem i wdzięcznością, przez mieszkających tego kresowego grodu.

Połączenie ministerstw

Na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów rozpatrzone zostaną projekty połączenia ministerstw rolnictwa i reform rolnych, oraz komunikacji i robót publicznych. Projekty te wejdą w życie na podstawie dekretów Prezydenta Rzeczypospolitej.

Propaganda odwetu zemści się na Prusach Wschodnich

Hitlerowcy sami kręcą bicz na siebie

W włoskim czasopiśmie perjodycznym „Il Lavoro Fascista” ukazał się niedawno artykuł: „Lavoro fascista polski charakter niestała Turkuja: Hitlerowcy z Królewca zrozpaczeni, że zagranica zaczyna poznawać prawdę o Polsce, a zwłaszcza o Pomorzu uderzyli w płacz i lament na łamach swej prasy.

Ze lament ten jest wprost śmieszny, nie potrzeba dowodzić. Warto natomiast przypomnieć, że już w r. 1754, kiedy Toruń obchodził 300 letnią rocznicę wyzwolenia z pod jarzma krzyżackiego, nawet Niemcy zamieszkałi wówczas w Toruniu wyrażali z entuzjazmem swą radość. Samuel Conteniusz ułożył wówczas kantatę w hołdzie królom polskomu Augusto-

wi III, wyrażając radość Niemców, którzy „lauehtigen den Schutz und Herrschaft der Durchlauehtigsten und grossmüchtigsten Könige von Polen sich freiwillig ergaben”. Jeden z ustępów tej kantaty brzmiał jak następuje:

„Den Zeig in Thurnischer Geschichte, Des heutigen Tages Trefflichkeit, Schreib unsers Königs Gnaden-Blicke, In Stein mit golden Schriften an, Und meld, heil jetz erlebten Glück, Was seine Bui er uns gethan.“

Polski Toruń, który w 1754 roku obchodził 300 letnią rocznicę wyzwolenia, i chwałę głosił królom polskomu, dziś korci Niemaszów, którzy mają czelność twierdzić, że Pomorze im

się należy, bo jest i było „prowincją niemiecką”. Cóżby to za wysnętą została konkretna propozycja, aby zwrócono nam dawne Prusy Książęce, t. zn. Prusy Wschodnie. Przecież mielibyśmy więcej argumentów historycznych i moglibyśmy więcej w serwo wysunąć słusze w tym kierunku pretensje. Radzimy tedy, aby apetyty hitlerowskie nieco zężyły w swej zachłanności temwiącej, że dziś zagadnienie Pomorza przesłał już istnieje w polityce międzynarodowej, a natomiast zagadnienie Prus Wschodnich jest otwarte, o czem wiedzą najlepiej sami Niemcy.

„Drang nach Osten” i misja Polski

Zachłanność pruska sięga już po Estonię

Königsberger Allgemeine Zeitung zamieszcza w swym dodatku „Student in der Ostmark” (akademik w Marchji Wschodniej) niesłychanie znamienity artykuł, mający fantastyczną wprost zachłanność na ziemię położoną na wschód od Niemiec.

Znane nam są nie od dziś brutalne, łapczywe zakusy na ziemię Polską, na nasze Pomorze, które po długiej niewoli powróciło na łono Ojczyzny. Po naszych trupach tylko jedynie mogliby je Niemcy zagarnąć. Wie o tem każde dziecko polskie, to też wszelkie dyskusje na ten temat są zbędne.

Ciekawe jest jednak, że Pomorze nie wystarcza bynajmniej na nasycenie apetytów niezwykle pojemnych żołądków niemieckich. Siegają pożądliwością swoją dalej, znacznie dalej, aż ku Litwie państwem bałtyckim, pragnąc za wszelką cenę wdochnąć, jaknajściślej zespoleńca ze swymi czerwonymi sojusznikami z Rapallo!

LITWINI MAJĄ JUŻ DOSYĆ NIEMCÓW.

W artykule o którym mowa, autor, Dr. Losch pisze na wstępie o zadaniach akademika niemieckiego na wschodzie. Zaznacza te — to służba duchowi niemieckości na pograniczu i ważny postereunek kulturalny.

Po oświadczeniu bardzo butnem, że „Mazury są czysto niemieckie”(1) autor nie wyjaśnia bynajmniej skąd wzięła się ich czysto polska nazwa i stwierdzenia że „mielczni ajenci płatni przez polaków powinni być czempredzej z Prus Wschodnich wypędzeni” — p. dr. Losch atakuje z kolei ostro akademików litewskich i pisze: „Litwini nie wstydzi się przenieść na teren uniwersytecki rozdziewków litewsko-niemieckich, to też doszło do wyczynów będących ohydnym przeciwieństwem dotychczasowych litewsko-niemieckich stosunków.

Dalej pisze niepocieszony Niemiec co następuje: Zarzut (litewski), że studenci litewscy znajdowali na uniwersytecie królewieckim nie naukę lecz politykę, jest czemś niesłychanem(?) Litwini zapomali(?) widocznie, że większość ich polityków i przedstawicieli sfer wyższych, ci zwłaszcza, którzy dziś najgłośniej przeciw Niemcom krzyczą, otrzymali swe wykształcenie w niemieckich szkołach wyższych i to właśnie w Królewcu, gdzie nawet istniało stypendjum litewskie. Właśnie królewieckie szkoły wyższe i ich studenci pielęgnowali(1) akademickie stosunki niemiecko-litewskie. A dzi!

Te słowa niemieckiego autora stwierdzają, że germanizacja Litwinów spaliła na panewce! Niemcy wszelkimi siłami „pielęgnowali” przyjaźń z Litwinami, urządzali kursy i wycieczki, dawali stypendja, wychowywali litewskich „polityków” i „sfery wyższe” — Litwini jednak — tak żali się autor — „krzyczą dziś przeciw Niemcom”, skarżą się i „zapominają” o tych dobrodziejstwach! Zrozumieli bowiem dobrze, że „przyjaźń” tak starannie pielęgnowana dyktowana była jedynie zachorzą, tradycją, której na imię Drang nach Osten!

Niemiecki Drang nach Osten — to potwór nienasycony w swej pożądlivosti, Nietylko Pomorze, nietylko Litwę chciałby pochłoniąć, lecz sięga brudnymi łapami dalej i dalej jeszcze!

MACKI NIEMIECKIE W STRONĘ LOTWY I ESTONJI.

Cytowany przez nas artykuł „Königsberger Allg. Zeitung” powiada — bowem nieco dalej: „Niemcy na Lotwie i w Estonji stoją również na ważnym posterunku.”

Bagatel! Siegają więc już po czwarte państwo! Ziemię polską, litewską a teraz z kolei nowe państwa, Lotwa i Estonja, te które ongi wchodziły w skład ziem Rzeczypospolitej Polskiej, a dziś, uzyskawszy swą niepodległość, stanowią nowe, zupełnie samoistne organizmy polityczne i narodowe!

Dr Losch rozwodzi się dalej obszernie nad zaradkami akademików litewskich na uniwersytecie w Rydze.

„W Rydze — pisze — znajduje się najdalej na wschód wysunięty uniwersytet niemiecki z tradycyjnymi korporacjami

niemieckimi. Właśnie dla studentów uniwersytetu królewieckiego jest korzystnem by jeden semestr (który im bywa zawsze z reguły zaliczony) spędzili w Rydze i naocznie przyjrżeli się niemieckiemu życiu i walce jego nad Bałtykiem.”

Jakąż to „walkę nad Bałtykiem” — zapytujemy — muszą Niemcy prowadzić w Estonji?? Czy także i tam oderwaro” ich od Macierzy „krzywdzącymi korytarzami”? Studenci uniwersytetu w Królewcu odrabiają jeden semestr studiów nie w Berlinie lecz w obcym państwie, w Estonji i jak podkreśla autor artykułu jest im to specjalnie ułatwione!

Artykuł kończy się wrzaskliwym jak

zawsze okrzykiem „fort mit dem Korridor!” Przecz z pomorzem!

Nie dziwimy się temu wcale. Państwo, którego apetyty sięgają tak daleko na wschód i aż po przez cztery państwa pragnie dotrzeć do Rosji i tam rozpocząć swą ekspansję nie może znieść myśli, że siła, młoda, dobrze uzbrojona Polska stoi na straży własnej i na straży sprawiedliwości i wolności narodów. Droga niemiecka na wschód prowadzi jedynie przez Polskę, która jest przeciwwagą i odporem na zachorze apetyty germańskie. To też domagamy się słusznie, aby tę odpowiedzialną rolę, jaką spełniamy, zrozumiano należycie na Zachodzie.

Włoscy ochotnicy wojenni u P. Prezydenta R. P.

Delegacja Włoskiego Związku Narodowego Ochotników Wojennych przyjęta była na Zamku na audjencji przez P. Prezydenta Rzeczypospolitej. W czasie audjencji obecni byli: ambasador włoski, gen. Galica, prezes Zarządu Głównego Związku Legionistów poseł Sławek, szef protokołu dyplomatycznego Romer itd. Po audjencji P. Prezydent RP. podejmował członków delegacji herbatką.

Antypolskie cele kolonizacyjne na Pograniczu

Wszędzie walczą z ludnością polską

Na terenie Pogranicza prowadzona jest ze strony czynników niemieckich intensywna akcja kolonizacyjna. Patronuje jej „Grenzmark-Siedlung” w Pile. towarzystwo osadnicze, pracujące w ścisłym porozumieniu z urzędami ziemskimi.

Szczególnie intensywnie prowadzona jest kolonizacja w powiatach, gdzie znajduje się mniejszość polska (obywateli niemieckich), aby stosunek narodowościowy zmienić na korzyść ludności niemieckiej. Oczywiście wymienia się również i inne momenty, przemawiające za koniecznością akcji kolonizacyjnej, jak np. powiększenie

i wzmocnienie małych i średnich gospodarstw kosztem większej własności. W praktyce jednak akcja kolonizacyjna na pograniczu ma cele antypolskie i w tym duchu jest prowadzona, do czego zresztą strona niemiecka otwarcie przyznaje się. Od parcelacji są wyłączone faktycznie osoby narodowości polskiej — nawet robotnicy folwarczni parcelowanych majątków Z dotychczas opublikowanych materiałów i uzyskanych drogą prywatną danych statystyka ta przedstawiałaby się w przybliżeniu następująco:

Po wojnie do 1. I. 1931 stworzono na

pograniczu 867 nowych osad i 90 osad dla dawnych robotników folwarcznych, razem więc 957 osad o łącznym obszarze 19.000 ha. Poza tem 1.100 małych gospodarstw powiększono przeciętnie o 2 ha, zużywając do tego celu 2.100 ha. Zatem ogólna ilość rozparcelowanej ziemi na pograniczu wynosi 21.000 ha.

Najbardziej intensywnie prowadzono kolonizację w powiatach Wałcz, Człuchów, ostatnio Złotów, a następnie Skwierzyna, Międzyrzec i Wschowa, a na końcu Nadnotecki i Babimost, w którym ostatni majątek ponad 100 ha został już rozparcelowany.

Kolonizacją interesuje się również bardzo wybitnie niemieckie duchowieństwo katolickie. Istnieje na terenie Pogranicza „Katolickie Towarzystwo Kolonizacyjne”, które ma za zadanie pośredniczenie w prowadzeniu na pogranicze osadników wyznania rzym.-katolickiego. W praktyce jednakże są uwzględniani wyłącznie katolicy narodowości niemieckiej z absolutnem wyłączeniem ludności polskiej.

Pozatem należy również uwzględnić kolonizację pogranicza i wschodnich rubieży Niemiec za pomocą żołnierzy, zwolnionych z Reichswehry, którzy po odbyciu 12-letniej służby wojskowej mają otrzymać przy subwencji państwowej działki na pograniczu.

Polityka osiedleńcza Niemiec, pomimo liczebnego rozwoju osadnictwa, naogół nie może poszczycić się dotychczas zbyt dobrymi wynikami. Rolnictwo i hodowla na nowonabytych działkach z roku na rok upada, zadłużenie osadników rośnie niewspółmiernie, ich poziom życiowy obniża się gwałtownie.

Narady paryskie

Dnia 12 bm. odbędzie się w Paryżu doroczne zgromadzenie akcjonariuszów Towarzystwa Kolejowego Francusko-Polskiego, na którym zarząd przedłoży akcjonariuszom do zatwierdzenia sprawozdanie i bilans Towarzystwa za okres operacyjny 1931. Ponadto omawiana będzie sprawa udzielenia zarządowi upoważnienia do zaciągania pożyczki, względnie pożyczek w drodze emisji obligacji.

W związku z powyższem wyjechali do Paryża: wiceminister komunikacji Witold Czapki, dyr. Mieczysław Gronowski i prezes dyrekcji krakowskiej Aleksander Bobkowski. Również udał się do Paryża, bawiący obecnie w Genewie dyr. Adam Gafecki oraz dyrektor zarządzający Towarzystwa p. Maurice Peychez.

Na rynku bezrobocia

Na ogólną liczbę 318.463 bezrobotnych w całej Polsce, zarejestrowanych na dzień 7 bm., bezrobocie w poszczególnych zawodach przedstawiało się następująco:

Górnicy — 21.745, hutnicy w metalu — 7.387; szklarze — 2.892; metalowcy — 35.109; włókiennicy — 25.958; robotnicy budowlani — 34.674; pracownicy umysłowi — 43.505.

Liczba bezrobotnych robotników niewykwalifikowanych wynosiła 125.114 osób. Częściowo zatrudnionych było 145.116 osób, z czego przez 1 dzień w tygodniu pracowało 5.064 osób, przez 2 dni — 13.038, przez 3 dni — 29.134, przez 4 dni — 39.380, oraz przez 5 dni w tygodniu — 28.500 osób.

Emigracja do Argentyny

Syndykat Emigracyjny informuje, że do Argentyny wyjeżdżać mogą, poza posiadaczami kart wezwani od krewnych i znajomych, rolnicy samotni, rodziny rolnicze bez dzieci i z dziećmi. Wyjeżdżający muszą posiadać pieniądze na opłacenie kosztów podróży oraz na opłacenie wiz argentyńskich.

Niezależnie od tego do Argentyny mogą wyjeżdżać rodziny osadnicze, składające się co najmniej z 3 osób zdolnych do pracy i posiadające po opłaceniu kosztów przjazdu i wiz argentyńskich dol. 150 na zakup ziemi na terenach kolonii w Missiones.

Osadnicy otrzymują ziemię na długoterminowe spłaty po niskiej cenie.

Nasz dorobek nad morzem wywołuje zakłopotanie w Niemczech

Pisma hamburskie donoszą z zaiste osowianiem o rozporządzeniu ogłoszonym w Dzienniku Ustaw Nr. 32 w sprawie utworzenia w Gdyni strefy wolnocłowej. Dzienniki przypominają propozycje czynione ze strony polskiej, Rumunji i Czechosłowacji co do utworzenia dla tych państw wolnych stref w porcie gdyniskim i podkreślają w związku z tem nadzieje przyzwyzwane przez Polskę do osiągnięcia tranzytowych obrotów państw naddunajskich do Gdyni. Pisma wyrażają obawę, że dalsza rozbudowa portu gdyniskiego, wyjątkowe cła i taryfy przewozowe na towary sprowadzane przez Gdynię, w końcu budowa magistrali Górny Śląsk — Gdynia i przekształcenie „Żelugi Polskiej” w towarzyswo akcyjne może w dalszym ciągu ograniczyć handel polski przez porty niemieckie.

Niemcy nie mogą zrozumieć tak prostej rzeczy, że Polska mając swój port, dba o jego rozrost, a będąc związana różnemi

serdecznymi węzłami z państwami nadcuuajskimi, chętnie i jaknajbardziej gotowa jest ułatwić zaprzyjaźnionym mocarstwom ekspansję przez polskie morze.

A że państwa z nami zaprzyjaźnione, cenią znaczenia rozwoju polski i jej ekspansję gospodarczą, świadczą o tem codzienne głosy prasy zagranicznej. W tych dniach wybitny publicysta czechosłowacki dr. Borsky w „Narodni Polityki” z racji zbliżającej się konferencji. Małej Ententy pisał m. in.:

„Obecna sytuacja wymaga utworzenia dwóch większych organizmów gospodarczych, by w ten sposób uniknąć ewentualnej hegemonji Niemiec. Należy zastanowić się nad konstrukcją grupy, która równowazyłaby tamtą. Grupa ta objąć winna kraje od Polski, poprzez państwa Małej Ententy do Grecji. Liczyłaby ona 77 milionów obywateli.

Zagadnienie królicze w Sowietach

Prawdziwy komunista musi jeść króliki

Wyniki masowej kolektywizacji w ZSSR., której uległo również wszelkie bydło, nie daly na siebie długo czekać. W czasie ostatniej zimy całe państwo zostało bez mięsa.

Rada pracy i obrony, przewidując „katastrofę mięsna” już w jesieni 1931 r. nakazała Kolchozcentrowi (centralny zarz. gospodarstw kolektywnych) i Centrosojuzowi (centralna organizacja współdzielcza), aby przystąpiły do założenia przy gospodarstwach kolektywnych hodowli królików. Równocześnie opracowano plan hodowli i obliczono, ile hodowla ta przyniesie mięsa. Obliczono np., że gospodarstwa kolektywne dają w roku 1932 około 8 i pół miliona królików, zaś gospodarstwa współdzielcze najmniej dwa miliony.

Okazało się jednak, że mięsem z królików dzielono się, kiedy królików tych jeszcze nie było. Papierowe obliczenia pozostały tylko obliczeniami, a okazało się, że plan hodowli królików nie został zrealizowany nawet w dwunastej części. Związek sowiecki niema więc nawet mięsa króliczego. Jak oznajmiają moskiewskie „Izwestija”, w ostatnim kwartale ub. r. zabito tylko 233 tysięcy królików, podczas gdy według planu, na rynek mięsny miano sprowadzić 4 miliony królików. W pierwszym kwartale bież. roku dostarczono tylko 98 tysięcy królików, zamiast przewidzianych 8 milionów.

Zaznaczyć należy, że wśród ludu rosyjskiego zakorzeniony jest zabobon, że jedzenie mię-

sa króliczego nie przynosi szczęścia. Z zabobonem tym walczy prasa sowiecka, pragnąc nakłonić ludność do spożywania mięsa króliczego.

„A zatem — wzdycha moskiewska „Prawda” — gdybyśmy całkiem poważnie podjęli się hodowli królików, to przy pewnej inicyjatywie w najkrótszym czasie moglibyśmy przewyciężyć problem mięsny prędzej, aniżeli jakikolwiek inny. Króliki szybko się rozmnażają, nie potrzebują specjalnego pożywienia, a prawidła ich hodowania są tak proste, że hodowli podjąć się może każdy”.

Biorąc to wszystko pod uwagę, sowieckie

organizacje gospodarze wszczęły obecnie nową kampanję za hodowlą królików i to z taką energią, że nie jest wykluczone, iż przeciwnicy „mięsa króliczego” w lecie bież. roku uważani będą za „kontrewolucjonistów” i „szkodników” i jako tacy będą prześladowani. Nie jest wykluczone, że dołączymy się „procesów króliczych”.

Moskiwska „Prawda” poświęciła „problemowi króliczemu” cały artykuł wstępny, w którym m. in. powiada na zakończenie: „Prawdziwy sowiecki obywatel i prawdziwy komunista musi hodować i jeść króliki!”

Katastrofa budowlana w Lyonie

W Lyonie wydarzyła się straszliwa katastrofa budowlana, która osiągnęła za sobą śmierć około 40 osób. Zwalnił się mianowicie jeden z domów wskutek usunięcia się ziemi. Na ilustracji naszej widzimy straż pożarną oraz oddziały wojska francuskiego, zajęte akcją ratunkową i wydobywaniem ofiar z pod gruzów zawalonego domu.

Rocznica Stwosza

W r. 1933 przypada 400-na rocznica zgonu genialnego rzeźbiarza Włosa Stwosza, który przez 20 lat pracował w Polsce i zostawił na naszej ziemi wspaniałe dzieła. Dość wymienić tryptyk oiarzowy i kamienny krucyfik w kościele N. Marii P., oraz grobowiec Kazimierza Jagiellończyka w katedrze Wawelskiej w Krakowie. Kraków też gotuje się do uroczystego obchodu jubileuszu Stwosza.

Amerykańskie obyczaje

Trzej uzbrojeni bandyci wtargnęli do zecerni dziennika chicagowskiego „Chicago Globe”, zwiążali zecerów, porozbijali maszyny, zabrali cały nakład pisma, załadowali go na auto i odjechali. Jak zeznał później redaktor pisma, napad na zecernię spowodowany został przez wydrukowanie w „Chicago Globe” kilku artykułów o treści politycznej, w których atakowano ostro deputowanych Stanu Illinois, demaskując ich stosunki z gangsterami i wyświadczone tym ostatnim przez polisłów usługi.

Szyby z 14 wieku

Szyby pojawiły się w użyciu w 14 wieku we Francji. Ale weszły szeroko w użycie dopiero znacznie później, gdyż jeszcze w 1445 roku marszałek dworu królewskiego regulował rachunki za dostarczone do zamku w Melun 12 ram drewnianych obciążonych papierem naoliwionym, a zastępujących szyby szklane. Pierwszym kościołem, który otrzymał szklane szyby w oknach była świątynia Hagia Sofia w Konstantynopolu (627 r.).

Chrabąszcze w foalecie

W Indiach zachodnich znajduje się chrabąszcz, zwany przez krajowców „cucuro”, który świeci w nocy. Świetliste chrabąszcze wydają blask żółtawo-zielony. Eleganckie damy w Hawainach wprowadziły nową modę: noszą „cucuro”, jako ozdobę toalety wieczorowej. Chrabąszcza zaszywa się w woreczek z gazy i nosi albo we włosach, albo też przy sukni.

Bezpośrednim skutkiem zamierzonej podwyżki opłat za paszporty zagraniczne będzie uniemożliwienie wielu osobom upragnionego spędzenia zagranicą urlopu wakacyjnego. Skromne środki zbierane na ten cel w ciągu roku i tak tworzą skromny budżecik, który więcej nasuwa niezwykłych trudności, jak ułatwia ich urzeczywistnienie. Wreszcie, etyka obywatelska budziła u wielu wyrzuty sumienia, że chwila obecna jest najmniej odpowiednia do pozostawiania zagranicą choćby najmniejszych sum. Jest jednak sposób, by zwiedzić obce kraje, oszczędzić przy tem pieniądze, a co najważniejsze spełnić obywatelski obowiązek. To proste rozwiązanie dają wycieczki okrętami Polskiej Linji Gdynia — Ameryka, Oddział w Warszawie, Marszałkowska 116, które nie wymagają żadnych paszportów zagranicznych ani wiz, a natomiast umożliwiają już za zł. 400,— podróż do Danii, Norwegii, Anglii, Szkocji, Belgii i t. d. Zbyteczne dodac, że niema lepszego wypoczynku od wdychania bogatego w ozon powietrza morskągo przez 2 tygodnie lub dłużej na statku zapewniającym największy komfort.

Wesoły kacik

Do Kleinruppin przyjeżdża turysta Anglik i udaje się do hotelu:
— Proszę, czy mógłbym dostać pokój z bieżącą wodą?
Gospodarz (wystraszony):
— Jaki? Zamierza pan ryby łowić?

Czwórka „arystokratycznych” oszustów

Dobre towarzystwo dostało się do więzienia

Z miejscowości Drouse (Francja), donoszą, że aresztowano tam cztery osoby, ścigane przez szereg europejskich urzędów policyjnych. Jak się naprawdę te cztery osoby nazywają — dotychczas nie wiadomo. Występują one od lat pod następującymi nazwiskami: rzekoma matka jako hrabina Elżbieta von Lüdinghausen, z domu księżniczka Margei, rzekomy syn jako hrabia Aleksander von Lüdinghausen, córka jako Vera Tymczenko-Ruban, a jej towarzysz jako student rosyjski Stefan Gapon.

Cztery te osoby od wielu lat grasują po Europie, dokonując wyrafinowanych oszustw. I tak np. już w roku 1922 oszukały one pewnego jubilera berlińskiego, wyludziwszy od

niego biżuterję, przedstawiającą wartość półtora miliona marek. Czwórka ta przebywała w roku 1924 w Gdańsku, gdzie młody „hrabia” zaangażował się do pewnego kabaretu za wysoką gaźną, jako sławny włoski śpiewak operowy Marconi, lecz już na pierwszym występie został wygwizdany... W Gdańsku usiłował również hrabia dokonać niesłychanej machinacji oszukańczej, gdyż starał się sprzedać kopalnie złota na Uralu, które wcale do niego nie należały. Po spełnieniu znacznej ilości mniejszych oszustw, zniknęło to dobre towarzystwo wówczas z Gdańska.

Rzekomy hrabia Lüdinghausen zjawił się później w Szwajcarii pod nazwiskiem księcia Mikołaja Konstantego Galicyna, grasował tu

jakiś czas a następnie jako międzynarodowy oszust, został ze Szwajcarii wypędzony. Następnie wyludził on od pewnego brukselskiego antykwariusza obraz namalowany na miedzi, a pochodzący z 17 wieku, przedstawiający wartość 4500 franków, a od innego kupca w Brukseli — auto za 26 tys. franków, od trzeciego auto za 100 tys. franków, a wreszcie od pewnej osoby prywatnej obrazy i precjoza na łączną sumę pół miliona franków.

Czwórka ta udała się następnie do Francji, gdzie jakiś czas grasowała bezkarnie. Dopiero obecnie powinęła się jej noga.

Sledztwo w celu stwierdzenia tożsamości tych oszustów — w toku.

ANDRE ARMANDY.

Czterech z Legji

Przekład autoryzowany z francuskiego
Przedruk wzbroniony.

W chwili potem na grobli leżał tylko jego mundur i obuwie. Trzej inni nachyleni, wyczekiwali jego powrotu.

— Jak długo go niema — wetchnął zaniepokojony Biloxi.

Kotlowało się i wrzało to w jednym, to w drugim miejscu. Wreszcie ukazał się Deucalion, krztusząc się i kaszląc:

— Znalazłeś go?

— Nie... nie!

Nabrawszy powietrza do płuc, dal znowu nurka i woda zagotowała się nad nim. Po paru długich, och! jak długich sekundach! ukazał się znowu.

— Masz go?

— Nie...

— Jesteśmy zgubieni... Patrol!

Deucalionem wstrząsnął okropny śmiech. W wirze myśli przesunęły się obrazy, wyraźne, bezlitosne, płac otoczony żołnierzami, podobny, och! tak podobny do dzisiejszego! W środku czterech legjonistów, tych samych, zawsze tych samych! Warczą bębny,

trąbią trąbki a potem podchodzi oficer. Ręką w białej rękawiczce obrzuwa galon po galonie, guzik po guziku, wszystko, co czyniło z nich żołnierzy. A gdy drążcami placami zrywa medale, kawały serc wyszarpuje im jedno za drugim... Nie! nie! nie to! nie to wszystko, tylko nie to!

Patrol obchodzi wewnętrzną przystań, w której jedna przy drugiej stoją łodzie ładunkowe i tartany krajowców.

— Skaczcie! — rozkazuje Deucalion.

— Co mówisz?

— Skaczcie!

Zdumieni patrzą na siebie. Deucalion niecierpliwi się.

— Słyszycie, do pieruna? Rozkazuję wam skakać.

Jeśli Deucalion rozkazał... Wołogin patrzy w niebo z pogodnym fatalizmem:

— Co prawda, ma rację — mówię tylko.

Kreśli na piersiach wielki krzyż, z

prawej strony w lewą, potem zdejmuję mundur i składa go. Machwurth z czołem zmarszczonym waha się, potem mówi z prostotą:

— Oczywiście...

Biloxi przerażony patrzy na nich i ngale wzrok jego się mąci. Zrozumiał!

Sybaryta Wołogin skoczył pierwszy.

— Brr! jak zimno. Spieszcie się. Tylko na was czekają.

Machwurth skacze. Zle skoczył, napił się wody, wymachuje rękami... Deucalion podtrzymuje go. Dziękuję mu, ale doprawdy, czy to warto?

— Idjoto! — burczy Deucalion — płyn ku basenowi, płyn za tobą.

Wołogin przerażony patrzy na niego.

— Aha! dobrze! Nie zorientowałem się!

Deucalion niecierpliwi się.

— Hej, Biloxi, czy zdecydujesz się dzisiaj?

Lecz pochyłona nad wodą sylwetka Biloxego nie zrzuciła munduru. Wyciągając ku nim ramiona, woła z rozpaczą rwącym głosem:

— Żegnajcie, starzy przyjaciele! Nie umiem pływać. Postaram się wam dopomóc!

— Ocięra zaszkle łzami oczy, zbie

ra poróżrzucane ubrania, robi z nich paczkę i podnosi. Szlochając z rozpaczą idzie bulwarem, przechodzi przez groble, patrzy, czy go nie widzą... Nie, patrol nie ukazał się jeszcze. Więc, jeden po drugim, wrzuca mundury do wody, obuwięz potem kępi, nie od strony małego lecz wielkiego basenu. I natychmiast zaczyna krzyżeć. Na pomoc! Na pomoc! Na pomoc! Na pomoc! Na pomoc! Na pomoc!

Tym razem chorąży go spostrzegł. Jego nóżki jamnika drepczą, pociągając za sobą patrol strzelców senegalskich.

Podpinka dusi go, pochwa szabli objaja się o lydki. Mniejsza o to! Na reszcie trzyma jednego z nich!

— Tym razem, mój zuchu...

Biloxi uwalnia się:

— Czy słyszycie? Mówię, że tonął!

— Gdzie!

— Tam! Nie widzi pan ich ubrań? Chcieli je zdjąć, ale chwycił ich kurz.

— Ale dlaczego rzucili się do wody?

— Bali się pana chorążego...

Boja się go! Chorąży napuścił się.

— Wystarczy! Idźcie po łódkę! Niema łodzi w porcie, wszystkie sa w basenie. (Ciąg dalszy nastąpi.)

Polskie wybrzeże Bałtyku

Powiat morski i jego struktura

Powiat morski stanowi najbardziej północną część polskiego Pomorza. Ciekawy odczyt o strukturze tego powiatu wygłosił dr. Bogdan Zaborski w Wejherowie. Poniżej podajemy streszczenie tego odczytu.

Wciśnięty między Pomorze niemieckie a wdzierające się w polskie terytorja od wschodu W. M. Gdańsk — powiat morski opiera się na północy i wschodzie o wybrzeża Bałtyku, od południa zaś graniczy z powiatem kartuskim. Nie całe jednak polskie wybrzeże znajduje się w obrębie powiatu: wyodrębnione zeń miasto Gdynia obejmuje również kilka kilometrów brzegu morskiego.

Oblicze naszego wybrzeża morskiego.

Wybrzeże morskie, należące do Polski, da się podzielić na trzy typy: wybrzeże klifowe, pradolinne, oraz wydymowe. Pierwsze — to wybrzeże stromo obrywających się ku morzu kęp. Wybrzeże pradolinne występuje wszędzie tam, gdzie szerokie doliny dyluwjalne urwają się raptownie do morza. Wreszcie wybrzeże wydymowe jest też wybrzeżem niskim, odgrodzonym od morza wałem wydymowym ok. 20 m. wys. Należy tu wybrzeże Wielkiego Morza oraz cały półwysep Hel.

Ślady najstarszego osadnictwa występują na kępach. Są dane, że obszary te były bezleśne i zamieszkałe wraz osiadłą ludnością rolniczą (częściowo od czasów neolitycznych). Obszary niezalesione i zamieszkałe w końcu 13-go wieku ograniczają się prawie, że tylko do pasa kęp nadbrzeżnych o szerokości kilku km. Wgłąb lądu osadnictwo wdziera się wzduż suchego pasa, położonego na pograniczu łąk i lasów w dolinach. Dawny obszar osadniczy na kępach pokryty jest prastarami, zwartymi wsiami, przeważnie owalnicami. — Były to (przed rozbiorem Polski) wsie królewskie. W całej reszcie powiatu występują obficie przysiółki bezkształtne, przetkane uliczkami, oraz wsie samotnicze. W środkowej części powiatu wsie należały do szlachty, w południowej zaś przeważały znów królewskie. Dzisiejsza postać wsi jest wynikiem dostosowania się do warunków fizjograficznych, ale w mniejszej mierze i historycznych.

Wielka część wsi rozłożyła się na strefie, rozciągającej się od łąk, wycielających dna dolin. Wsie, położone na wysoczyźnie, chętnie sadowią się w zakłoseściach morenowych. Również na każdym większym stożku napływowym umieściła się wieś (Rumja).

Podobnie jak osiedla, również i linie komunikacyjne ulegają wpływowi przyciągającego doń i przebiegają one najchętniej po strefie granicznej pól (lasów) z łąkami.

Linje komunikacyjne.

Najważniejszym z takich pasów komunikacyjnych i zarazem osadniczych, jest linja: Gdynia — Wejherowo — Luzino. Jest to jakby oś powiatu, strefa największej ruchliwości ludności, ogniskująca życie gospodarcze. Wzdłuż tej linii umiejscowili się wszystkie niemal większe zakłady przemysłowe, dwa miasta, oraz wielkie osiedla wiejskie, w którym b. poważny odsetek stanowi ludność nierolnicza. Inne linje kolejowe, poza wymienioną: Osowo — Gdynia — Luzino, mają znacznie mniejsze znaczenie.

Szosa tną powierzchnię powiatu równomiernie, przyczem jednak kierunek północny przeważa. Największym węzłem szosowym jest miasto Wejherowo. Centralne położenie tego osiedla, oraz korzystne umiejscowienie i dobre komunikacje sprawiają, że to miasto (zał. w 17-go wieku) z natury przeznaczone jest na stolicę powiatu.

Gęstość zaludnienia.

Gęstość zaludnienia pozostaje w niewątpliwym związku z zajęciami ludności, a pośrednio ze środowiskiem naturalnym. Najrzadziej zaludnione są oazy wiejskie rozległe powierzchnie leśne, położone wewnątrz powiatu (mniej niż 5 mieszk. na 1 km. kwadr.). Obszary dworskie mają ludność wynoszącą ok. 30 mieszk. na 1 km. kwadr., gminy wiejskie — przeważnie ponad 60 mieszk. na 1 km. kwadr. Najgęściej zaludnione są gminy o dużym procencie ludności nierolniczej. Zaznacza się to pięknie na wybrzeżu, gdzie głównym zajęciem wielu wsi (przedewszystkiem na Helu) jest rybołówstwo, oraz w nowszych czasach, również przyjmowanie letników. Gęstość zaludnienia wynosi w wielu wsiach nadmorskich po stukilkudziesięciu mieszk. na km. podobnie jak wzdłuż linii kolejowej Gdynia — Luzino. Najgęściej zaludnionymi są oczywiście po-

wierzchnie miejskie Wejherowa i Pucka oraz peryferje Gdyni i wsi Reda, która nabiera powoli cech miasta.

Struktura społeczna i gospodarcza.

Struktura społeczna i gospodarcza wsi i dworu różni się znacznie. Niejako przejściowym ogniwem między obu byłyby gospodarstwa wielkokmieścic, czyli gburstwa. Gbur jest pracodawcą, zatrudniającym nieraz cały szereg rodzin w charakterze robotników na roli. Północne Kaszuby są właśnie tą częścią Polski, w której występują najliczniej gospodarstwa wielkochłopskie. Nie brak jednak i gospodarstw drobnych a nawet karłowatych. — Najważniejszymi ziemiopłodami są tu: żyto, owies i ziemniaki. Plon waha się w b. szerokich granicach. Zbiór żyta z ha może być do pewnego stopnia miarą wartości gleby. Waha się on na kępach, od 10 do 20 q z ha, natomiast w jałowych terenach południowych od 3 do 8 q z ha. Zbiór ziemniaków waha się

w granicach od 70 do 200 ha. Hodowla zwierząt odgrywa b. znaczną rolę. Średnio wypada ok. 1—2 konie i 3—7 sztuk bydła na 10 mieszkańców.

W skład powiatu wchodzi 2 miasta i 31 wójtostw, te zaś składają się z kilku do kilkunastu jednostek administracyjnych: gmin i obszarów dworskich. Granice gmin zostały uregulowane w pierwszej połowie 14-go wieku, podczas akcji separacyjnej, jednakże i później ulegały licznym zmianom. Panowała tendencja, aby grunty mieszkańców gmin możliwie znajdowały się w granicach administracyjnych gmin. Stąd pochodzą tak charakterystyczne enklawy, występujące najobficiej na łąkach.

Pod względem narodowościowym powiat jest jednolicie polski. Ludność niepolaska wynosi ponad 10 proc. ogółu.

Według spisu z 1931 r. w powiecie morskim na powierzchni ok. 1288 km. kwadr. mieszkało w 9344 domach 86.857 mieszkańców.

Projekty organizacji ministerstw na obradach komisji do usprawnienia administracji

Komisja usprawnienia administracji publicznej obok zasadniczych zagadnień ustroju administracji publicznej zajęła się ostatnio kwestją **wewnętrznej organizacji urzędów**. Chodzi tu głównie o wewnętrzną organizację ministerstw. Dotychczas kwestja ta nie była uregulowana żadnymi ogólnymi przepisami. W większości ministerstw istnieje pięć, a nawet sześć stopni organizacyjnych.

Komisja do usprawnienia administracji publicznej na szeregu konferencjach odbyła wstępny dyskusję nad tem zagadnieniem. Dyskusja doprowadziła do szeregu wniosków, które staną się podstawą pracy nad tezami zasadniczymi. Można by je w najogólniejszych zarysach streścić, jak następuje:

Konieczność zastosowania w organizacji naszej administracji rządowej instytucji wypróbowanej w państwach o starej administracji, — **instytucji gabinetów politycznych ministra**. Instytucja ta pozwala na pogodzenie politycznego charakteru ministra z apolitycznością kadr administracyjnych, pozwala ministrowi prowadzić politykę gabinetu, który reprezentuje, bez dokonywania zmian w zawodowych kadrach

urzędniczych. W skład gabinetu ministra wchodziłyby urzędnicy polityczni, którzy w zasadzie przychodzą i ustępują wraz z ministrem i którzy są jego bezpośrednimi pomocnikami w politycznym kierownictwie ministerstwa.

Pomocnikiem ministra w fachowym kierownictwie ministerstwa byłby **fachowy podsekretarz stanu**, faktyczny i stały kierownik ministerstwa. Podlegałoby mu bezpośrednio „biuro kierownictwa” pomocniczy organ ministra, jako kierownika danej resortu. Wreszcie istniałoby departamenty, jako zasadnicza jednostka organizacyjna ministerstwa. Różniłyby się od dotychczasowych departamentów tem, że nie miałyby stałego usztywnionego podziału na wydziały. Ich organizacja wewnętrzna byłaby mniej lub więcej (w zależności od resortu) płynna i zmienna i łatwiej, niż dotychczas dostosowana do aktualnych potrzeb ministerstwa, a przez to i bardziej oszczędna w jakości i ilości etatów.

Wnioski te są naturalnymi wnioskami komisji i przedmiotem rozważań Rady Ministrów jeszcze nie były. Nie przesądza więc one jeszcze niczego. Pomimo to są one bardzo interesujące, charakteryzują

Lwów w służbie propagandy morskiej

We Lwowie odbyło się walne zgromadzenie oddziału lwowskiego Ligi Morskiej i Kolonjalnej. Obrady zajął prezes dr. Niemczycki, omawiając znaczenie morza dla państwa oraz datujący się od czasu rządów pomajowych wspaniały rozwój Gdyni. Powstanie okręgu lwowskiego Ligi obejmującego trzy województwa wschodnie, jest dziełem oddziału lwowskiego i daje dowód jego żywotności. Oddział lwowski zajmował się w r. ub. głównie organizacją okręgu i tworzeniem oddziałów na prowincji. Urządzono szereg odczytów i imprez, organizowano działy morskie na wystawach szkolnych, urządzano kursy i wycieczki wioślarskie. Motorówkami, kajakami i innymi łodziami wyprawiali się członkowie oddziału na dalekie wycieczki po całej Polsce. Łódź motorowa „Ta-Jo”, zbudowana przez oddział lwowski, przebyła 2.000 km. w ciągu 41 dni. Praca oddziału lwowskiego jest tem trudniejsza i bardziej godna podziwu, że Lwów pozbawiony jest komunikacji wodnej. Prezesem oddziału lwowskiego został ponownie wybrany prof. Niemczycki.

Ogólny zjazd Ligi odbędzie się we Lwowie w dniach 25—27 czerwca br.

Kontrola ruchu ludności

Minister spraw wewnętrznych p. Pięcki rozesał do województw okólnik w sprawie wprowadzenia z dniem 1 lipca nowego systemu ewidencji ruchu ludności.

Podkreślając znaczenie dla rozwoju administracji państwowej i komunalnej przeprowadzanych obecnie prac w zakresie ewidencji ludności, minister spraw wewnętrznych omawia w okólniku główne wytyczne, na których opierać powinna się organizacja instytucji rejestrów mieszkańców.

Cukrownia polska w Mandzurji

Donoszą z Chabinu, że została uruchomiona cukrownia w Aszyche (Mandzurja) Cukrownia w Aszyche — pierwsza w Mandzurji cukrownia i rafinerja została założona w roku 1908 przez cukrowników lubelskich i oparta była wyłącznie na kapitale polskim. Urządzenia jej i maszyny były dostarczone w swoim czasie przez fabryki warszawskie. Cukrownia Aszyche należy obecnie do jednego z większych banków amerykańskich.

bowiem kierunek rozważań i tendencji komisji usprawnienia administracji, stanowiącej specjalny organ dla studiów i prac opiniodawczych przy szefie rządu.

Gdynia-polskim portem bawelnianym

Przewycięzyliśmy już konkurencję Bremy

Przyszły rozwój Gdyni, jako portu bawelnianego interesuje w pierwszym rzędzie przemysłowców łódzkich. Dowodem tego są poniższe wywody dyrektora Izby przemysłowo-handlowej w Łodzi inż. Karola Bajera.

W latach powojennych czynione były przez przemysł polski usiłowania nawiązania bezpośredniego kontaktu z amerykańskimi eksporterami bawełny. Próby te powiodły się częściowo i transport bawełny z Ameryki przez Gdańsk zaczął się rozwijać. Od r. 1924 przywóz tego surowca przez Gdańsk stale spada, co położyło na karb zamierzeń technicznych Gdańska.

Sprawa importu bawełny przez porty polskie stała się aktualna w okresie intensywnego rozwoju Gdyni, a inicjatywa wszystkich zainteresowanych czynników

doprowadziła do wykrystalizowania zasadniczych wytycznych tej na wielką skalę zakrojonej akcji.

Akcja ta przyczyniła się do stworzenia przewagi konkurencyjnej Gdyni nad Bremą. Kolejno rozwiązano szereg spraw, pozostających w łączności z problemem transportu morskiego, frachtów, stawek ekspedycyjnych i t. d. Rozpoczęta jednocześnie w szybkim tempie akcja budowlana składów portowych w Gdyni doprowadziła do stworzenia magazynów bawelnianych ogólnej przestrzeni 27.000 metr. kw. Pojemność tych składów oraz ich rozmieszczenie w porcie w obecnej chwili czyni całkowicie zadość potrzebom włókiennictwa polskiego.

Dalsze celowe poczynania doprowadziły do tego, że w r. 1931 przywieziono do Polski przez port gdyński 6.063,9 tonn ba-

welny, co stanowi 11,3% całego ogólnego przywozu bawełny do Polski w r. 1931. Zaznaczyć przytem należy, że przemysł wyraził całkowite swe zadowolenie z dostaw bawełny dokonanych przez Gdynię. Podkreślić przytem należy, że w r. 1928 i 1929 bawełna w statystyce przywozu gdyńskiego wogóle nie figurowała.

W obecnym momencie wysuwa się konieczność podjęcia akcji, mającej na celu ściąganie do portu gdyńskiego przywozu bawełny nie tylko dla przemysłu polskiego, ale i dla produkcji bawelnianej krajów sąsiednich i dalszych, pozostających w granicach zasięgu tego portu. Tak więc Gdynia posiadać może siłę atrakcyjną dla przemysłu bawelnianego Czechosłowacji w szczególności zaś dla Słowacji, przykarpackiej Rusi, Morawy i Śląska Czeskiego, które to prowincje należą do naturalnego obszaru ciężenia portu polskiego. W dalszym ciągu wymienić należy Węgry, do których skierowanie bawełny przez Gdynię mogłoby wydatnie rozszerzyć obszar jego ciężenia. Wreszcie opierając się na pomyślnych wynikach prób, dokonywanych w Gdyni w r. ub. nad przeładunkiem transportów bawelnianych, przeznaczonych do krajów bałtyckich a nawet i do Szwecji liczyć należy, że przyszły port bawelniany Gdyni może stać się źródłem zaopatrywania tych krajów w bawełnę.

NAJZDROWSZY I NAJTAŃSZY WYPOCZYNEK

Wycieczki morskie Linji Gdynia-Ameryka:

1. Na Fjordy Norwegii (poza krąg polarny) od 16 lipca po 31 lipca br. Ceny od zł. 425.
2. Do Anglii, Belgii i Holandji (plaże nadmorskie) od 23 lipca do 11 sierpnia br. Ceny od zł. 480.
3. Po morzu Północnem (Danja, Norwegja, Szkocja, Anglja i Belgja) od 5 sierpnia do 19 sierpnia br. — Ceny od zł. 400.

Sprzedaż biletów i informacje w biurach Linji Gdynia-Ameryka w Warszawie, ul. Marszałkowska 116, w Gdyni, ul. Waszyngtona, we Lwowie, ul. Na Błonie 2, w Krakowie, ul. Lubicz 3, w Rzeszowie, ul. Grottcera 1004, oraz w agencjach turystycznych.

Bez paszportów zagranicznych i wiz. 3572

Obudźmy się i łączmy
Legion Młodych
Okręg Pomorski

Sterta książek rośnie

Akcja zbiorów książek dla Centralnej Biblioteki strzeleckiej mimo tego, że trwa już od miesiąca nie słabnie wcale, a wprost przeciwnie. Codziennie odzywają się nowe miejscowości, a zainteresowanym wyjaśniamy, że zebrane książki będą własnością i do użytku wszystkich oddziałów na terenie Komendy Okręgu 8 Zw. Strzeleckiego.

W dniu wczorajszym na liście ofiarodawców zanotowaliśmy:

P. inż. kpt. L. Jarosławski ofiarował 70 książek i wzywa p. kpt. inż. Wieckowskiego, p. inż. Małkowskiego i p. inż. Ulatowski radcę Magistratu miasta Torunia.

P. komandor ppor. dypl. Jerzy Kłossowski dyrektor nauk Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej przesłał 15 książek i wzywa p. kpt. mar. Czesława Wnorowskiego i kpt. mar. Aleksandra Bruśnickiego.

P. kpt. Jan Filipek przesłał 8 książek.

P. prof. Stanisław Jankowski z Torunia przesłał 6 książek i wzywa p. prof. Stanisława Pankównę z Wejherowa i p. dyr. Leona Adamowicza z Tucholi.

P. red. W. Os'rega przesłał 3 książki i wzywa p. Zenona Mroczkowskiego, współpracownika PAT-icyznej w Toruniu.

P. Józefa Sadowska ofiarowała 1 książkę i wzywa p. Wenacjusza Napiórkowskiego kierownika szkoły w Wielu.

P. Jan Rehwinkel, nauczyciel z Brachnówka przesłał 8 książek.

P. inspektor pracy p. Wład. Dąbrowski złożył 10 książek w redakcji „Dnia Grudziądzkiego” i wzywa p. inż. Mickiewicza (fabr. PePeGe), p. Władysława Kulerskiego oraz dyr. Banku Związku Spółek Zarobkowych p. Grodzkiego z Grudziądza.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemińskiego w Grudziądzu p. inż. Strzeszewski złożył 8 książek i wzywa p. dyr. Zana, p. inż. Czejkowskiego, — nacz. wydz. OUZ., p. inż. Wiśniewskiego nacz. wydz. OUZ. i p. inż. Chmielińskiego prokurenta Państw. Banku Rolnego.

Z BYDGOSKIEGO PODOKRĘGU ZWIĄZKU STRZELECKIEGO

Dowódca 15 dyw. piech. p. general Wiktor Thommee ofiarował 20 książek i wzywa pp. plk. dypl. Pomazańskiego, plk. Romiszewskiego, plk. Powierze i ppłk. Korcozowicza.

P. dyr. Siciński z Koronowa ofiarował 50 książek i wzywa pp. Radeę Łaszczynskiego z Koronowa, dyr. szkoły handlowej Kozubskiego — z Chojnic i Zuchowskiego kierownika szkoły w Koronowie.

P. B. Bleriq ofiarował 2 książki i wzywa p. lek. wet. Kabarowskiego.

P. burmistrz Wodniczak z Koronowa ofiarował 5 książek i wzywa p. por. rez. K. Rose, z Buszkowa i p. Ig. Nowaka z Koronowa.

Książki i czasopisma można składać codziennie w redakcji „Dnia Pomorskiego” (na ręce red. W. Górnickiego), w redakcji „Dnia Bydgoskiego”

(na ręce red. J. Dobrostańskiego) w redakcji „Dnia Grudziądzkiego” (na ręce red. Stanach), w redakcji „Gazety Morskiej” w Gdyni (na ręce red. W. Mielnikowa) i w redakcji „Gazety Morskiej” w Wejherowie (na ręce red. Rutkowskiego).

Ofiary w gotówce można składać w Kom. Kasie Oszczędności pow. toruńskiego, Toruń, Starostwo, Plac Teatralny 4 na konto „Centralna Biblioteka strzel. w Toruniu” 29549.

Kto nie może złożyć ofiary osobis-

ście, zechce zawiadomić o tem piśmiennie lub telefonicznie (telefon nr. 402 Redakcja). Upoważniony delegat wysłany zostanie po odbiór ofiarowanych książek.

Komitet Centralnej Biblioteki Strzeleckiej
Referent prasowy Komendy Okręgu Nr. VIII Związku Strzeleckiego:
(—) Red. Wacław Górnicki
(—) Kazimierz Choraży
(—) Kpt. Wacław Kwiatkowski
(—) Kazimierz Krukowski

Ulgi w spłacie podatku przemysłowego

Jakie korzyści przysługują płatnikowi

Przyznane ostatnio przez rząd ulgi w spłacie podatku przemysłowego dają płatnikom tego podatku sposobność do szybkiego uwolnienia się od poważnych często zaległości z tytułu tego podatku, przez spłacenie bowiem tylko części zaległości uwalniają od spłaty kwoty pozostałej. Za zaległości uważane są tylko te kwoty, które powstały przed 1 kwietnia 1931 r. Wszystkie natomiast należności podatkowe, powstałe po 1 kwietnia 1931 r. uważane są za bieżące i podlegają bezwzględnej egzekucji.

Okres ulgowy dla spłaty zaległości podatku przemysłowego trwa jedynie od 1 maja do 1 września rb. Kto nie skorzysta w tym okresie z przyznanych ulg, ten będzie musiał zapłacić w całości pozostałą zaległość podatkową wraz z należnymi karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi. Należy podkreślić, że w okresie ulgowym kary nie są liczone od sum spłacanych za cały czas od daty powstania zaległości.

Wysokość ulg, z której korzystać mogą płatnicy podatku przemysłowego, zależy od terminu, w którym płatnicy ci uiszczą część lub całość zaległości: 1) płatnikom, którzy spłaca część lub całość zaległości w maju br. zostanie umorzona tytułem bonifikaty 50 proc. wpłaconej sumy; 2) płatnicy, którzy będą spłacali swe zaległości w czerwcu i lipcu otrzymają 35 proc. bonifikaty wpłaconej sumy; 3) wreszcie dla płatników spłacających w sierpniu rb. — 25 proc. wpłaconej sumy.

Bonifikaty uzyskuje każdy płatnik bez względu na to, czy spłacił całą zaległość czy też tylko część zaległej kwoty.

Należy jednak pamiętać, że z bonifikat będą mogli korzystać tylko ci płatnicy, którzy w chwili dokonania wpłaty na poczet zaleg-

ści zapłacili już wszystkie przypadające od nich bieżące należności podatku przemysłowego. Warunek powyższy nie obowiązuje płatników, którym władze skarbowe należności te odroczyły lub rozłożyły na raty i którzy do dnia spłaty zaległości zapłacili zapadłe już raty.

Jak z powyższego wynika, przyznane ulgi są bardzo duże. Korzyści wynikające z jak najszybszego spłacenia zaległości w okresie ulgowym ilustruje najlepiej następujący przykład. Płatnik, który posiada zaległości w podatku przemysłowym od obrotu za 1929 r. w datku przemysłowym od obrotu za 1929 r. w sumie 1000 zł może ją zlikwidować w maju rb. kosztem tylko 666 zł, w czerwcu i lipcu może zlikwidować tę zaległość kosztem 740 zł, a w sierpniu rb. — kosztem 800 zł. Reszta zostaje umorzona tytułem bonifikatu.

Zadłużenie rolnictwa

Zadłużenie rolnictwa w Banku Polskim z tytułu kredytów sezonowych, siewnego i wiosennego obniżyło się w kwietniu rb. w porównaniu z marcem o blisko 2 miljn. złotych i wynosiło na 30 kwietnia 15.3 miljn. zł. Stan kredytów na rejestrowy zastaw zboża zmniejszył się o 6,6 miljn. zł i wynosił na koniec kwietnia 15.4 miljn. zł. Portfel weksli rolniczych z terminem płatności ponad 3 miesiące powiększył się o blisko 9 miljn. złotych i wynosił na 30 kwietnia rb. 74.4 miljn. zł. Wzrost ten, pomimo spadku obliża z tytułu kredytów na zastaw zboża i kredytów sezonowych, tłumaczy się konwersją weksli pierwotnych na nowe weksle z terminem płatności ponad 3 miesiące.

Działacze strzeleccy na przyjęciu u p. Prezydenta Rzeczypospolitej

Dnia 8 bm. Pan Prezydent Rzeczypospolitej w otoczeniu członków rządu i generalicji przyjął działaczy Strzelectwa i Łucznictwa, przybyłych na zaproszenie Pana Prezydenta z całej Polski. W przyjęciu brało udział około 200 osób. Obok starszych działaczy strzeleckich, widzieliśmy i młodą generację płci obojga z hufców szkolnych i harcerstwa. Po zobrazowaniu wyników prac na polu strzelectwa w ostatnich latach, przez przedstawiciela Zw. Strzeleckiego, Komendant Główny Z. S. przedstawiał kolejno Panu Prezydentowi przybyłych delegatów. Po wspólnej fotografii, przyjmował Pan Prezydent przybyłych herbatką. Okręg Pomorski reprezentowali: p. prezes Grodzk. Z. S. Kazimierz Choraży i p. Antoni Myjak.

Zjazd Filomatów Pomorskich

Zarząd Związku Filomatów Pomorskich uchwalił zwołać walne zebranie członków Związku Filomatów Pomorskich połączone ze zjazdem Filomatów w Chelmie dnia 14-go czerwca.

Zjazd rozpocznie się uroczystym nabożeństwem w farze chełmińskiej, poczem nastąpi otwarcie zjazdu w auli gimnazjum męskiego.

Przemysł a rolnictwo na drodze do współpracy

Przygotowania do podjęcia uchwalonej przez odbyty ostatnio zjazd samorządu gospodarczego współpracy pomiędzy rolnictwem a przemysłem i rzemiosłem, znajdują się w pełnym biegu.

Członkowie komitetu organizacyjnego wyłonionego przez zjazd komisji pp. b. minister Czesław Klarner, prezes Esden-Tempski oraz senator Wiechowicz odbyli naradę w celu ścisłego ustalenia warunków współpracy, które w następstwie zostaną przedłożone pleuar-nemu zebraniu komisji.

Emigracja i powrót wychodźców

W ciągu pierwszego kwartału rb. wyjechało z Polski ogółem 3.446 emigrantów, w tem 1.534 osób do krajów europejskich oraz 1.912 do krajów pozaeuropejskich. W tym samym okresie czasu powróciło do Polski ogółem 11.444 wychodźców, w tem 10.473 z krajów Europy, oraz 971 z krajów pozaeuropejskich. Z Francji powróciło do Polski 9.629 wychodźców, z Niemiec 430, z innych krajów europejskich 414, ze Stanów Zjednoczonych A. P. 72, z Kanady 381, z Argentyny 380, z Brazylii 9, z Urugwaju 15, z Palestyny 12, oraz z innych krajów pozaeuropejskich 102 wychodźców.

Zabezpieczenie na wypadek bezrobocia

Nowe przepisy

W Dzienniku Ustaw Nr. 39 z dnia 11 bm. ogłoszona została ustawa w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Według nowych przepisów, obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia podlegają robotnicy bez różnicy płci po ukończeniu 16 lat życia, zatrudnieni w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, o ile przedsiębiorstwa te zatrudniają co najmniej 5-ciu pracowników. Rada ministrów może rozszerzyć obowiązek zabezpieczenia również i na robotników zatrudnionych w zakładach, w których pracuje mniej, niż 5-ciu pracowników. Uprawnionymi do korzystania z zasiłków są

robotnicy, którzy utracili pracę i którzy w ciągu 12 miesięcy ostatnich co najmniej przez 26 tygodni podlegali obowiązkowi zabezpieczenia. Tygodniem w rozumieniu tej ustawy jest 6 dni pracy, jednakże w razie niekorzystnego stanu rynku pracy minister pracy i opieki społecznej może wydać rozporządzenie o zmniejszeniu liczby dni pracy poniżej 6-ciu dni.

Przyznanie prawa do zasiłku robotnikom, zatrudnionym w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych może nastąpić jedynie po stwierdzeniu przez ministra pracy, że wydatki na zasiłki znajdują pokrycie w ramach budżetu Funduszu Bezrobocia ustalonego na

dany rok budżetowy.

Podstawą do wymiaru wkładek do Funduszu jest zarobek robotnika. Wysokość wkładki wynosi 2 proc. zarobku, przyczem 1,5 proc. płaci pracodawca z własnych funduszy, zaś 0,5 proc. robotnik. Wkładka za robotnika sezonowego wynosi 4 proc. Robotnikami sezonowymi nie są bezrobotni, zatrudnieni przy robotach publicznych, prowadzonych z sum asygnowanych na ten cel przez skarbowo państwa, lub samorządy. Wkładkę za robotnika sezonowego płaci 2 proc. pracodawca i 2 proc. robotnik.

Uprawnieni do pobierania zasiłku pieniężnego z Funduszu Bezrobocia mogą otrzymać odpowiednie sumy na koszty przejazdu do miejscowości, w której mają zapewnioną pracę.

Podstawą wymiaru zasiłku stanowi przeciętny dzienny zarobek robotnika w ciągu ostatnich 13-tu tygodni jego pracy. Zasiłek ten składa się z zasiłku zasadniczego i dodatku rodzinnego. Zasiłek zasadniczy wynosi 30 proc. ostatnio pobieranego zarobku. Dodatek rodzinny wynosi 5 proc. dla bezrobotnego o obciążonego rodziną 1—2 osoby, 10 proc. obciążonego rodziną 3—5 osób, 20 proc. obciążonego rodziną więcej niż 5 osób.

W razie przedłużającego się szczególnie niekorzystnego stanu rynku pracy, rada ministrów może zarządzać wypłacanie bezrobotnym robotnikom, którzy wyczerpali przysługujące im zasiłki ustawowe, zapomóg tytułem doraźnej pomocy, oraz może zarządzać prowadzenie robót publicznych dla zatrudnienia bezrobotnych.

Ustawa, zmieniająca dotychczasowe przepisy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia wchodzi w życie w dwa miesiące po jej ogłoszeniu.

Kacik pań

Moda ściśle krajowa

Batysty wzięły górę nad jedwabiem

Niewiadomo, czy to wskutek kryzysu, czy też zwykłego kaprysu przyszłowiego fantastycznej mody, najmłodniejszego lata będą rzeczy najtańsze. Mianowicie — batysty, markizety, etaminy, gładkie i wzorzyste, najprzeróżniejsze. Ale nie jedwabie. To grunt.

Od kilku lat nie można było obydzie w lecie bez jedwabnych sukienek. Na prześlizgniętych etamin elegancka pani patrzyła z politowaniem, jak na ubogich krewnych z prowincji. Owszem, to dobre na letnisku, na wsi... Ale w mieście? Ale na wizytę? do teatru? Nigdy! „To po praniu wygląda jak szmatka”, pogardliwie mówiła miejska elegantka. A tymczasem moda, jak zwykle, musiała przyjść do nas z zagranicy, aby być uznana powszechnie. A ponieważ przyjęły już ją artystki i osoby udzielające ton modzie w całej Polsce, wiec na-

leży spodziewać się, że zostanie skwapliwie przyjęta przez ogół.

Tylko — co za ironja losu! Materiały w ogóle są teraz tak tanie, że nie odczuje się tak dotkliwie różnicy w cenie. Jedwabną sukienkę można dziś również mieć niedrogo. Ale gdyby nawet jedwab stał się tańszym od bawełny, to można być pewnym, że nie będzie miał powodzenia, jeśli modniejsza jest ta ostatnia. Przepadkowo też moda okazała się w stosunku do nas bardzo patriotyczna: może wpłynie na ożywienie przemysłu przedziałniczego. I to dobrze.

Ameryka, która wprowadziła modę sama nie stwarza, ale szarżuje i przejawia pod każdym względem, wykleła jedwabie już w zeszłym roku. Sukienki jedwabne były tam wówczas tańsze od batystowych.

Trzeba z uznaniem podkreślić, że najładniejsze desenie można znaleźć właśnie w etaminach i markizetach. Ładniejsze nawet, niż w materiałach jedwabnych, poza chiffonami, które są zwiewne i uroczone, ale strasznie u-

niutkie i przezrocyste. To też wobec taniości będzie bardzo trudno walczyć w tym roku z pokusami. „Tak tanie, że zamiast jednej jedwabnej sprawie sobie dwie etaminy”, pomyśli niejedna pani. A do tego motyw patriotyczny, wspomniany wyżej... Posłużony on pewnie jako ostatni argument, ciężka kolubryna, wytaczana w przeprowadzie z mężem o rachunek.

Żeby wyczerpać tę kwestję, trzeba jeszcze dodać, że modne są poza deseniami zupełnie gładkie batysty. Tylko muszą być (i jedno i drugie) bardzo krochmalone po praniu, inaczej rzeczywiście będą wkrótce wyglądały „jak szmatka”. I dużo falbanek zawsze dobrze robi w lekkich materiałach. Do sukienek z jednokolorowego batystu bardzo modne są szerokie szarfy — ale te już jedwabne, niema rady — z dużą kokardą z tyłu. Jak dawniej w sukienkach dzieciennych.

A jeżeli można sobie pozwolić na sprawienie kapelusza koloru szarfy, to już będzie bardzo ładna i elegancka całość.

„ŚWIATOWID“ Dziś Premiera!
 Najzarowniejszy dźwiękowiec sezonu!
Maurice Chevlier **Jeanette Mc. Donald**, Oskar Strauss i Ernst Lubitz
 stworzyli arcydzieło, które wszystkich zachwyci
„Godzinę z Tobą“

KRONIKA

sobota
14
 maja
TORUN
 Kalendarzyk rzym.-kat.
 Piątek Serwacego
 Sobota Bonifacego

— Stan wody w Wiśle z dnia 12. 5.: Zawichost +2.06, Warszawa +1.92, Płock +1.65, Toruń +2.09, Fordon +2.09, Chelmo +1.94, Grudziądz +2.12, Korzeniewo +2.27, Piekło +1.62, Tczew +1.64, Einlage +2.30, Schiewenhorst +2.46.

— Nocny dyżur aptek. W śródmieściu dyżuruje do środy dnia 18 bm. włącznie apteka Radziecka, ul. Szeroka. Na Mokrem Apteka pod Łabędziem ul. Kościuszki. Na Bydgoskim Przedmieściu Apteka św. Anny, Mickiewicza od godz. 10 wiecz.

Repertuar Teatru Miejskiego:

Piątek 13 bm. godz. 20 „Pani Chorażyna”.
 Sobota 14 bm. godz. 20 „Papa się żeni” — premiera.
 Niedziela 15 bm. godz. 16 „Poprostu Truści”.

Repertuar kin.

Palace — „Miljon”.
 Światowid — „Godzina z Tobą” z M. Chevlier'em.
 Lux — „Romans w Biarritz”.
 Mars — „Aniołowie piekła”.
 Corso — „Kozacy”.

MARS Kina teatr dźwiękowy ul. Warszawska
 Najgłośniejszy film lotniczy świata, ilustrujący zmagania w przestworzach dwóch mocarzy świata — Anglii i Niemiec podczas wielkiej wojny p. t.
„Aniołowie Piekła“
 W rolach gł.: BEN LYON — JOAN HARLOW — JAMES HALL — LUCIEN PRIVAL. Nadto nadprogram.
 Początek seansów o godz. 17.15 19-tej i 21.-ej w niedzielę od 15.15. Ceny miejsc od 0.30—1.30

Walny zjazd członków Związku Ochotn. Straży Pożarnych

W niedzielę, dnia 22 b. m. odbędzie się w Toruniu w sali posiedzeń Starostwa Powiatowego walne zgromadzenie Związku Ochotn. Straży Pożarnych pow. toruńskiego. Obrady rozpoczną się o godz. 12-tej.

Porządek obrad obejmuje sprawozdania Zarządu z działalności w roku ubiegłym, uchwalenie budżetu, oraz wybór delegatów na wszechpolski zjazd, który odbędzie się w Warszawie. Ponadto omawiana będzie sprawa składek. (02049)

Za sprzeniewierzenie

Na ławie oskarżonych przed tut. Sądem Apelacyjnym zasiadł ostatnio niejaki Roman Jaworski, były cywilny urzędnik sanitarny D. O. K. VIII, który za sprzeniewierzenie różnych materiałów sanitarnych, zasądzony został wyrokiem Sądu Okręgowego na 1 rok więzienia. Od wyroku tego zasądzony wniósł apelację.

W wyniku ponownie przeprowadzonej rozprawy Sąd Apelacyjny zatwierdził wyrok I instancji co do winy, natomiast uchylił co do kary. Sąd skazał oskarżonego na 3 miesiące więzienia. Biorąc pod uwagę okoliczności łagodzące Sąd zawiesił wykonanie kary na przeciąg 5 lat.

Trybunałowi przewodniczył wiceprezes S. A. Klank jako wotanei zasiadali sędziowie S. A. Kurowski i Stachowski. Oskarżał pprok. S. A. Plejewski.

Z teatru

— „Papa się żeni”. W sobotę dnia 14 bm. o godz. 20 premiera przemijej, pogodnej, pełnej beztroskiego humoru krótkowilli w 3 akt. W. Rapackiego (syna) pt. „Papa się żeni”. — Wyreżyserowana przez R. Wasilewskiego, zdobyła ona niewątpliwie i na naszym gruncie powodzenie niemniejsze od tego, jakie było jej udziałem na wszystkich scenach polskich. Udział biorą pp. Małkowska-Kozłowska, Połębska, Jaworski, Mirska-Zarembina, Pawłowska R. Wasilewski i inni.

Uroczyste nabożeństwo żałobne za spokój duszy ś. p. Doumer'a

W dniu wczorajszym odprawione zostało z inicjatywy konsula Hozakowskiego: Stow. Polsko-Francusk'ego w kościele św. Jana o godz. 9-tej rano, uroczyste nabożeństwo żałobne za spokój duszy, tragicznie zmarłego Prezydenta Francji ś. p. Pawła Doumer'a.

Nabożeństwo odprawił ks. prałat Wyśiński w asyście księży wikariuszy. Pieśnią żałobną wykonał chór mieszany parafii św. Jana, pod dyktando p. Rutkowskiego z towarzyszeniem orkiestry 63 p. p.

Po skończonym nabożeństwie, ks. prałat Wyśiński odprawił modły przy katafalaku z trumną symboliczną, przykrytą trójbarwnym sztandarem.

W uroczystym nabożeństwie żałobnym wzięli udział przedstawiciele władz rządowych, cywilnych i wojskowych z p. wicewojewódą pomorskim Dr. Seydlitzem i dowódcą O. K. p. gen. Pasławskim na czele, tudzież wysocy przedstawiciele władz sądowych i samorządowych krajowych i miejskich, oraz liczne rzesze publiczność.

Spoleczeństwo Torunia silnie stoi przy sztandarze B. B. W. R.

W szalenie wypełnionej sali „Oazy” odbyło się w ub. wtorek walne zgromadzenie członków B. B. W. R., zwołane z inicjatywy Sekretarjatu Grodzkiego B. B. W. R.

Zebrań zabrał prezes Rady Grodzkiej p. mec. Nalazek, witając kierownika Wojew. Sekretarjatu p. mag. Schabę, p. naczelnika Szandę, p. naczelnika Biedowicza, oraz nader licznie przybyłych członków.

Bardzo ciekawy referat o obecnym położeniu gospodarczym Polski, oraz o programie Rządu i pracy B. B. W. R. wygłosił p. mag. Schab.

Zebrań nagrodzili prelegenta rzesistemi oklaskami. Po referacie wywiązała się obszerna i rzeczowa dyskusja, w czasie której referent udzielał wyjaśnień. Szereg spraw natury organizacyjnej omówił kierownik Sekretarjatu Grodzkiego p. Szalach.

Zebrań zakończył krótkim przemówieniem prezes Rady Grodzkiej p. mec. Nalazek, wnosząc okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, Jej Prezydenta i Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Kto będzie królem?

Tegoroczne tradycyjne strzelanie w Bractwie Strzeleckim

Tegoroczne tradycyjne strzelanie o godność króla w toruńskim Bractwie Strzeleckim połączone z strzelaniem konkursem o nagrody, odbędzie się w czasie Zielonych Świąt w dniach 15 i 16 bm. na strzelnicy Bractwa w Zieleńcu.

Proklamacja Króla i rycerzy nastąpi w drugi dzień Zielonych Świąt

Program uroczystości jest następujący: W niedzielę, dnia 15 maja o godz. 11-tej zbiórka braci w „Strzelnicy” przy ul. Przedzamcze, skąd nastąpi wymarsz na Rynek Staromiejski. Po odebraniu raportu królewskiego nastąpi odmarsz na uroczyste nabożeństwo. Otwarcie strzelania, które potrwa do zmroku nastąpi w Strzelnicy na Zieleńcu o godz. 15-tej.

Dalszy ciąg strzelania w drugie Święto, w poniedziałek 16 bm. Popołudniu tegoż dnia o godz. 16-tej nastąpi detronizacja króla i rycerzy. O godz. 18-tej zakończe-

nie strzelania. Wyniki strzelania ogłoszone zostaną o godz. 19-tej, poczem nastąpi uroczysta proklamacja króla. Po defiladzie, którą przyjmie król odmarsz do „Strzelnicy” przy ul. Przedzamcze, gdzie odbędzie się przyjęcie, wydane przez króla.

W ramach programu tegorocznego strzelania królewskiego urzędują Bractwo Strzeleckie w drugi dzień świąt popołudniu w ogrodzie na Zieleńcu wielki festyn ludowy, połączony z różnemi niespodziankami. Pragnąc umożliwić jaknajszerszym warstwom wzięcie udziału w tej imprezie, Zarząd Bractwa ustanowił bardzo niskie — (bo wynoszące tylko 20 gr.) — ceny wstępu do ogrodu.

Nabożeństwo żałobne za zmarłych braci odprawione zostanie w poniedziałek, dnia 23 bm. o godz. 7.30.

Z miasta

— Pomorskie Towarzystwo Łowieckie w Toruniu zawiadamia swoich członków, iż walne zebranie Pomorskiego Towarzystwa Łowieckiego odbędzie się w Grudziądzu, dnia 31 maja 1931 r. o godz. 14 w sali hotelu Królewski Dwór. (02057)

— Z życia Tow. Śpiewu „Dzwon”. W sali Dworu Artusa odbyło się w ub. środę plebarnie zebranie Tow. Śpiewu „Dzwon”. Obradom przewodniczył prezes p. Pietrzykowski. — Po zatwierdzeniu formalności wstępnych p. B. Stogowski wygłosił bardzo ciekawy odczyt na temat śpiewu. Następnie omawiano program pracy na najbliższą przyszłość. M. in. postanowiono zorganizować w najbliższym czasie koncert „Dzwonu” w parku Cegieli. Ostatni koncert z powodu niepogody nie odbył się. Ponadto postanowiono urządzić wycieczkę do jednego z większych miast połączoną z koncertem. Zorganizowaniem wycieczki zajmie się specjalnie wyłoniona komisja.

Omówieniem szeregu spraw organizacyjnych zebranie zakończono.

— Zarząd Rodziny Wojskowej podaje do wiadomości, że otwiera przedszkole przy ulicy Dobrzyńskiej 1. Zapisy przyjmuje codziennie prócz soboty i świąt od godz. 10—12. (3588)

— Złódek dzienny Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet przyjmuje jeszcze kilkoro dzieci. Zgłoszenia przyjmuje się codziennie od godz. 18—20, ul. Łazienna 24, I ptr. (02047)

— Pobór. W piątek, dnia 13 b. m. winni stawić się przed komisją poborową ochotnicy i poborowi z nazwiskami na litery: P, R. Komisja poborowa na miasto Toruń urzęduje w malej sali parku „Wenecja”, ul. Grudziądzka. Poborowi stawić się winni o godz. 8 rano.

— Pobór. W sobotę dnia 14 bm. winni stawić się przed komisją poborową ochotnicy i poborowi z nazwiskami na litery: O, T, Sa — Sch. Komisja poborowa urzęduje w malej sali parku Wiktoria.

— Zniżki do kina „Mars”. Dzięki staraniom Miejskiego Komitetu LOPP. Zarząd kina „Mars”, ul. Warszawska, udziela członkom

LOPP. za okazaniem legitymacji zniżki na przedstawienie wyświetlanego obecnie superfilmu „Aniołowie piekła”. Ceny biletów dla członków LOPP są następujące: łoża 1,20 zł, miejsce I (parter) 0,80 zł.

— Pilnujcie mieszkań. Z mieszkania p. Rojadowej (ul. Jęczmienna 11) skradziono onegdaj garderobę damską wartości 150 zł. Powiadomiona policja wszczęła dochodzenia, w wyniku których ustalono, że kradzieży dokonała niejaka Marja Nawrocka bez stałego miejsca zamieszkania, która po dokonaniu kradzieży zbiegła. Dalsze dochodzenia w toku. — Z mieszkania p. Pierzgałskiego (ul. Pod Krzywą Wieżą 12) skradziono torebkę damską, 14 zł. gotówki i rewolwer systemu „Leonard”, ogólnej wartości 110 zł. Dochodzenia w toku.

— Sprostowanie. W sprawozdaniu z turnieju tenisowego T. L. T. K. — Sekcja Tenisowa Szkoły Podch. Art. umieszczonym w nr. 107 naszego pisma zakradły się błędy korektorskie, które prostujemy: 1) umieszczono T. L. T. K. i C. W. Art. 6:6 winno być: „T. L. T. K. — Sekcja Tenisowa Szkoły Podchorążych Artylerji 6:6”. 2) W singlu panów wygrał podchorąży Jakubowski Eustachy w stosunku 3:6, 6:4, 3:6, a nie Kowalski jak mylnie zostało podane. 3) Double pań wygrały pp. Orłowska, Fryszczynowa, w stosunku 3:6, 6:3, 6:4, a nie pp. Sulowska, Herdegenówna.

— Zgon. Dnia 11 bm. zmarł w Toruniu Ignacy Szczepankiewicz ur. 1849.

— Ruch ludności. W Urzędzie Stanu Cywilnego w Toruniu zgłosili urodzenia: Alojzy Lewandowski, słusarz syna; Kazimierz Kajdasz st. sierżant syna; Zygmunt Jerzembek, piekarz syna; Karol Düsseldorf, pem. biurowy córke; Wacław Żmuda, piekarz córke; Edward Rudowicz, podpułk. córke; Stanisław Zarebski, robotnik syna; Aleksander Błaszczewicz, robotnik syna; Alfons Słupski krawiec córke; Zygfryd Ciszewski, kupiec syna; Roman Jankiewicz, robotnik syna; Konrad Krasnowski, ogrodnik córke; Konrad Geldauski, stolarz córke; Józef Wolny, handl. córke; Jan Adam Gorzechowski, rolnik córke; Paweł Joks robotnik syna; Leonard Manikowski, sternik syna; Marjan Hludfons Witkowski, urzęd. b. pol. syna; Julian

STRUMYKOWA 3
LUX
 Kino dźwiękowe
 Przepiękny dźwiękowiec salonowy o kolosalnej wystawie z mekskim Warnerem
Bax erem p. t.

Romans w Biarritz

Przepych wystawy. — Przepiękne zdjęcia ze znanej i powszechnie uczęszczanej przez milionerów i dyplomatów miejscowości. Salony. Dancing. Kasyno. Ruleta. Bacarat. NADPROGRAM.

Ceny: łoża 1.80, I. m. 1.30, II. 80 gr. streg. 50 gr. Początek o godz. 5. 7 i 9-tej. W święta o 3. 5, 7, 9.

W imię miłości bliźniego

Najszerszym polem działania dla Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paula jest parafia Chrystusa Króla. Jest to najbardziej biedniejsza dzielnica Torunia, zamieszkała przez całe rzesze robotników, u których w obecnych ciężkich czasach, w czasach ogólnego kryzysu i bezrobocia, tyle strasznej rodzi się niedoli.

To też Stowarzyszenie nasze, dzięki poparciu Władz i ofiarności społeczeństwa, urządziło i w tym roku tradycyjnym zwyczajem święcone dla ubogich, chcąc bodaj w części zaradzić ich niedoli.

Obdarzono ogółem 375 rodzin. Każda rodzina otrzymała: 2 f. strucli, 1 f. wieprzowiny, 1 1/2 f. mięsa wędzonego, 1/2 f. kiełbasy, 4 f. kości, jajka, paczkę kawy z cukrem.

Stowarzyszenie otrzymało na ten cel przez Radę Miejscową Tow. św. Wincentego a Paula od JWP Wojewody 200 zł, od JWP Starosty Krajowego 400 zł, od JWP Prezydenta Miasta 160 zł, z Tow. św. Wincentego a Paula parafji Najsw. Marij Panny 50 zł. W naturaljach ofiarowali JWPan Jaugsch 60 głów wieprzowych, firma J. Matusik pół ctr. cukru, firma Młyn Lubicki 200 f. maki.

Ofiarodawców z łoża Towarzystwa, w myśl statutu nie wymienia się.

Wszystkim Ofiarodawcom składa Stow. w imieniu biednych najserdeczniejsze „Bóg za płaci”.

Za Zarząd:

Sekretarka (—) St. Goyska. Ks. Patron: (—) ks. Gołomski. Przew. (—) H. Stefanowiczowa.

Na „Dom Żołnierza“

Lista składek na rzecz Komitetu Budowy Domu Żołnierza w Toruniu za miesiąc kwiecień 1932 r.: Samodź. Dyon Artyl. Przeciwołn. zł. 8,00; Ofic. Kadry 8 Dyw. Tabor. zł. 5,00; Korp. Ofic. 8 p. a. c. zł. 28,00; Płatnik 63 p. p. zł. 101,50; Podol c. 8 Samodź. Dyonu Artyl. Przeciwołn. zł. 8,00; Ofic. Pułk. Marzew. Artyl. 34,00; 8 Baon Saperów zł. 81,50; Ofic. 8 Baonu Saperów zł. 15,00; Ofic. Szkoły Strzeż. Artyl. zł. 25,00; 8 Szpital Okręgowy zł. 66,75; 8 P. A. C. w Toruniu zł. 40,00; 8 Dyon Żandarmerji zł. 33,75; Of. c. 8 Dyonu Artyl. Przeciwołn. 5,50; 1 Bataljon Balonowy zł. 15,00; Szkoła Podchorążych Artylerji zł. 40,00; Prawosławne Duszpasterstwo zł. 2,00; Wojskowy Sąd Rejonowy zł. 1,00; za złom żelazny zł. 200,00; Dyw. Pomiarów Artylerji zł. 29,00; Kadra Pomiarów Artylerji zł. 29,00; Kadra Warsztatów Amun. zł. 4,50; Gen. Maksymowicz-Raczyński (zamiast życzeń świąt.) zł. 24,50; Ofic. 8 Dyonu Art. Przeciwołn. zł. 5,00; Komenda Miasta za sprzedany materiał budowlany z rozebranej budowli zł. 200,00; 8 Bat. Saperów w Toruniu zł. 80,00; Ks. Wojciechowski, Radzyń zł. 14,80. Razem zł. 1.077,80.

Komitet składa gorące podziękowanie wszystkim ofiarodawcom i prosi o dalszą pomoc finansową i moralne poparcie akcji budowy.

„PALACE“ Dziś Premiera!

Najwybitniejszy arcydźwiękowiec świata nagrodzony nagrodą Nobla
„Miljon“ reżyserji znakomit. Renne Claire'a. W roli głównej ANNA BELLA. Uwaga! Pomimo kolosalnych kosztów 2 osoby na jeden bilet.

Wański, rzeźnik córke; Antoni Maciejewski, robotnik syna.

W tym czasie zawarli związki małżeńskie: kupiec Feliks Wolnik i Gertruda Kalas; murzaz Bronisław Bordewicz i Helena Bajka; urzędnik prywatny Benedykt Grodkowski i Marta Kielińska; nauczyciel szkoły powszechnej Gerard Friedrich i Erna Seehawer; kupiec Antoni Ciesielski i Franciszka Sochacka; robotnik Jan Siemiński i Anna Szalecka; robotnik Piotr Trykowski i Kornelja Krywickowska; urzędnik państwowy Adam Ptacek i Hildegarda Marja Dywińska.

Wolała śmierć niż życie bez męża

Ub. niedzieli popełniła samobójstwo rzucając się pod pociąg koło stacji kolejowej Twarda-Góra (w pow. świeckim), 19-letnia Borusowa Stanisława, pochodząca z Bielowka (pow. turski). Borusowa pracowała w charakterze robotnicy sezonowej w majątku Mielewo. Dochodzenie ustaliło, że powodem samobójstwa był fakt opuszczenia jej przez męża.

Tragiczna śmierć 7-letniego chłopca

Dnia 2 bm. oddał się z domu rodzic elskiego 7-letni umysłowo upośledzony Barknowitz Arno, zam. w Urniławiu pod Chelmnem, udając się zszoną w kierunku Dąbrowy Chelmskiej. W toku zarządzonych poszukiwań odnaleziono w bagnie koło miejscowości Otowice, zwłoka chłopca, który błąkając się w nieznaney mu okolicy, spadł do bagna i utonął.

Zebranie P. T. R.

Walne zebrania powiatowe PTR powiatu świeckiego i wąbrzeskiego odbędą się we środę, dnia 18 maja w Świeciu i w piątek, dnia 20 maja w Wąbrzeźnie o godz. 10 rano w Hotelu pod Orłem.

Wprowadzenie świadectw pochodzenia artykułów wwożonych do Rumunii

Stosownie do rozporządzenia rumuńskiego Ministerstwa Przemysłu i Handlu za nr. 37162-1932, z dniem 5 maja br. wszystkie artykuły wwożone do Rumunii powinny być zaopatrzone w świadectwa pochodzenia, wystawione przez właściwe Izby Przemysłowo-Handlowe lub Izby Rolnicze krajów eksportujących.

Wymienione świadectwa pochodzenia nie wymagają żadnej wzy.

Podgórz

— Z posiedzenia Rady Miejskiej. W ub. wtorek, odbyło się posiedzenie Rady miejskiej w nastroju niezbyt zgodnym. Na zarzuty radnego Hildebranda w sprawie zatrudnienia bezrobotnych przy miejskich robotach doraznych odpowiedział burmistrz Stamrowski. Po sprawozdaniu z rewizji kasy, ożywną dyskusję wywołała sprawa komisji porozumiewawczej z Magistratem. W końcu w skład tej komisji powołano pp. Wilemskiego Tytmana i M. Nozę. Komisja powzięła decyzję w kwestji podniesienia opłat za gazomierze. Zaznaczyć należy, że Magistrat z dawnych jeszcze czasów zalega za reperacje gazomierzy sumą 8 tys. zł. Niemniej burzliwą dyskusję wywołała sprawa bezrobocia, którą Podgórz odczuwa coraz więcej. W wyniku dyskusji Rada uchwaliła w tej sprawie wysłać delegację do Województwa i Starostwa. Po uchwaleniu statutu tej jtki omówiono kwestję rozbiórki b. pomnika niemieckiego. Zebrani dowiedzieli się wiele ciekawych rzeczy, mimo tego, że aktu erekcyjnego w fundamencie nie znaleziono. Cokół oddano gminie katolickiej. Sprawy wagi: nośnej nie załatwiono również i na ostatnim posiedzeniu, a sprawie pretensji p. Czempisza komisja rewizyjna nie wykończyła mimo tego że czasu na to było b. dużo. Ciekawem czy p. Hildebrand, który lubi tak bardzo wszystko skrytykować uczynił i sobie nagana jako członek komisji.

Brodnica

— Pożary w powiecie. Dnia 26 ub. m. w zabudowaniu chalupnika Lindenaua Hugona w Budziszewie powstał pożar, który zniszczył dom mieszkalny wraz z stodołą znajdującą się pod jednym dachem, wyrządzając szkodę na sumę około 5 tys. zł. Spalone budynki są ubezpieczone na sumę 2.040 zł. Dotychczasowe dochodzenia wskazują na zbrodnicze podpalenie z chęci zysku przez poszkodowanego.

Dnia 25 ub. m. w zabudowaniu wdowy Gollnik Małgorzaty w Szczepanku powstał pożar, który zniszczył dom mieszkalny, chlew, i stodołę wraz z ziemiopłodami i narzędziami rolniczymi, wyrządzając szkodę na sumę 5 tys. zł. Spalone budynki były ubezpieczone na sumę 3 tys. mkn., inwentarz zaś na sumę 4.150 fr. w złocie. Dotychczasowe dochodzenia wskazują na to, że ogień mógł powstać wskutek niedbalstwa syna poszkodowanej.

Dnia 7 bm. około godz. 21.30 w zabudowaniu małorolnego Bendera Franciszka w Zbiżcu powstał pożar, który zniszczył dom mieszkalny, stajnię i zżal oraz sprzęty domowe i garderobe. Z żywego inwentarza spaliły się 2 konie, 2 kozy i 3 gęsi. Ogólna szkoda wynosi około 4.150 zł. Spalone mienie było ubezpieczone w Pom. Stow. Ubezpiecz. na sumę 4.700 zł. Ogień powstał wskutek wadliwej budowy komina.

STAROGARD

— „Strzelcy” w rocznicę Konstytucji 3 Maja. Dzień święta narodowego, dzień święta braterstwa i zgody narodowej obchodzili wszystkie oddziały Zw. Strzeleckiego w powiecie niezwykle uroczystie. Po uroczystych mszach św. odbyły się akademje, a nastrój panował podniosły.

W Starogardzie w dniu 2 maja br. o godz. 20 wyruszył capstrzyk wojskowy i Zw. Strzeleckiego z własnymi orkiestrami. Tłumy publiczności tworzyły gęsty szpaler na ulicach miasta i rynku, które kroczyły oddziały. Po przejściu ulicami miasta, orkiestra odegrała na Rynku hymn narodowy.

W dniu 3 maja od wczesnego rana panował w mieście ożywiony ruch. Wszystkie organizacje i ludność cywilna przygotowywała się do uroczystego obchodu. Całe miasto udekorowane chorągwami narodowymi, zielenią i nalepkami T. C. L. O godz. 9 w miejscowym kościele parafjalnym odbyło się uroczyste nabożeństwo, na którym obecni byli przedstawiciele i delegacje organizacji oraz

zrzeszeń społecznych.

O godz. 10.30 na Rynku odbyło się uroczyste nabożeństwo połowe z udziałem wojska, organizacja korporacji szkół i tłumów publiczności. Mszę św. celebrował ks. kapelan Strzyżyk.

Po mszy połowej odbyła się na Rynku defilada w której udział następujące organizacje: Zw. Strzelecki, KPW, Pocztowcy, kluby sportowe, harcerze, oraz cały szereg organizacji społecznych.

Popołudniu odbył się bieg na przełaj na trasie 3 km. Czas uzyskany przez zawodników bardzo dobry. Po biegu stowarzyszenia sportowe na czele z orkiestrą Zw. Strzeleckiego wyruszyły na boisko gdzie odbył się cały szereg gier sportowych.

Wieczorem na sali „Sokolniczówki” odbyła się akademja.

Przebieg święta był jedną wielką manifestacją narodową i stwierdził patrijotyczny nastrój naszego miasta kresowego.

KOWALEWO

— Święto 3 Maja obchodzono w Kowalewie mimo przeszkód bardzo uroczystie. — W uroczystościach wzięli udział: Związek Strzelecki, Zw. Powst. i Wojaków, chór męski „Moniuszko”, Straż Pożarna, Przystosowanie Kolejowe, Przystosowanie Pocztowe, przedstawiciele Magistratu z p. burmistrzem i 2 radnymi, Szkoła Rolnicza i Szkoła Po wszechna. (Radnych mamy 18tu a brało udział w uroczystościach tylko dwóch. Brakowało tych właśnie, którzy dokumentują, że są narodowcami, a o obchodzie zapomnieli).

Z przykrością też wspomnieć musimy o tem, że w ostatniej chwili orkiestra Młodzieży Katolickiej odmówiła udziału w pochodzie w przeddzień dopiero uroczystości. Mimo jednak tego wszystkiego, dzień 3-go

Maja obchodziło miasto uroczystie, a przemówienie wygłoszone na Rynku przez kierownika szkoły p. Gierszewskiego wywarło podniosły nastrój.

Święto narodowe powinno przejść bez wąsni partyjnych i za przykładem naszych pracujących powinniśmy podać sobie dłoń do zgody i z odzyskanej wolności razem się cieszyć.

— Z życia Powstańców i Wojaków. Ostatnio odbyło się nadzwyczajne zebranie miejscowej placówki Tow. Powstańców i Wojaków przy DOK VIII. Obrady zagaił prezes p. Skaja, poczem po omówieniu spraw wewnętrzno-organizacyjnych, omówiono program obchodu święta 3 maja.

Na zebraniu przyjęto 11 nowych członków.

GNIEW

— Nie wolno krasć. Sąd Grodzki skazał Frygę Marjanę na 7 dni więzienia z zawieszaniem na jeden rok za kradzież bielizny, Ciacharowskiego Maksymiljana na 4 dni więzienia za usiłowaną kradzież, a Cieslewicz Antoni bez stałego miejsca zamieszkania dostał 2 miesiące więzienia za kradzież roweru.

— Amator broni. Małkowski Stanisław z Janowa dostał trzy dni aresztu z zawieszaniem na jeden rok, za noszenie browninga bez zezwolenia. Czy to nie lepiej było zapisać się do PW i móc nosić cały karabin bez żadnych zezwoleń.

— Przysiężki skutki zażytej znajomości. Biegański Julian z Ciepła, dostał 2 dni aresztu i 10 zł. grzywny za kupno rzeczy skarbowych bez zezwolenia wojska. Niepopłatny interes!

— Osadnicy. Starosta tczewski p. Stachowski odbył w dniu 27 bm. konferencję z osadnikami w Szprudowie, informując się bezpośrednio o potrzebach ich w związku z zasiewami wiosennymi. Najbardziej potrzebującym udzielił p. starosta pożyczek siewnych na miejscu w Gniewie, a celem dalszego starania się o kiedyś siewne, szczególne dla osadników, wyjechał w dniu 28 bm. do Grudziądza do Banku Rolnego i do prezesa Okręgowego Urzędu Ziemińskiego.

— W trosce o bezrobotnych. Celem zatrudnienia wszystkich bezrobotnych pow. tczewskiego i prócz tego, celem zapewnienia im ciągłości przez miesiąc zimowy, starosta tczewski p. Stachowski zarządza zebrania zię

mian posiadających ponad 200 mórg ziemi, na których omawiana jest dokładnie sprawa obecnego tj. w sezonie letnim zatrudnienia bezrobotnych, a pozatem powołanie do życia gminnych komitetów do spraw bezrobocia, których zadaniem jest opracowanie między innymi planów robót zimowych, tak aby zasiłki bezrobotnym wydawane były jako ekwiwalent za ich pracę. Celem rozpatrzenia powyższych spraw odbyło się w dniu 26 bm. zebranie ziemian w Lubiszewie z miejscowym księdzem proboszczem Piechowskim na czele, a pozatem w dniu 27 bm. zebranie ziemian w Lignowach Szlacheckich przy udziale ks. proboszcza Banieckiego, rotm. Zielińskiego i innych i tegoż dnia takie samo zebranie w Nowej Cerkwi.

W Lubiszewie zatrudniono od razu 35 bezrobotnych.

— Dni przyjęć p. starosty Stachowskiego w Gniewie. W środę, każdego tygodnia p. starosta Stachowski przyjmować będzie stale wszystkich interesentów z okolic Gniewu w godzinach przedpołudniowych, — w gmachu byłego starostwa. Zaznaczyć musimy, że w ub. środę p. starosta Stachowski przyjął w Gniewie delegację bezrobotnych z miasta i powiatu, załatwiająca w miarę możliwości wszystkie ich bolączki na miejscu, pozatem rozpatrywał sprawy okolicznych osadników, załatwiając równocześnie sprawy i innych zainteresowanych

Programu radiowe

Sobota, 14 maja.

Warszawa. 11.20 Kom. Meteor.; 11.58 Sygnał czasu z Warsz. Obs. Astr., hejnał krak.; 12.10 Poranek szkolny ze Lwowa; 12.45 Plyty gramof.; 13.35—13.55 Orkiestra Jacka Payta (plyty); 15.15 Kom. Gł. Zw. Straży Pożarn.; 15.25 Odczyt; 15.45 Kom. Centr. Biura Hydr. dla żeglugi i rybaków; 15.50—16.10 Orkiestra Edith Lorand (plyty); 16.10 Radjokronika, wygl. dr. M. Stepowski; 16.30—16.55 „O planie cię Wenus”, wygl. dr. Feliks Burdecki; 16.55—17.20 Słuchowisko ze Lwowa; 17.20—17.55 Instrumenty i głos ludzki w muzyce. Obj. dr. Al. Simonówna; 18.00 Nabożeństwo Majowe z Wilna; 19.00—19.25 Rozmaitości; 19.25 „Bież w ad. roln.”, wygl. p. J. Piątek; 19.40 Wiadomości sportowe; 20.00 „Na widnokręgu”; 20.15—21.55 Muzyka lekka. Wyk.: Ork. P. R. pod dyr. St. Nawrota, O. Obarska (piosenki), A. Gdiesz (cytra), Akomp. L. Urstein; 21.55 Feljeton p. t. „Pomyłki literackie”, wygl. p. M. Smolarski; 22.10—22.40 Koncert chopinowski: Trio na fortepian, skrzypce i wiolonczelę;

Kartuzu

— Lustracja Starostwa. W sobotę dnia 7 bm. przybył do Kartuz na lustrację Starostwa p. wiceminister Spraw Wewnętrznych Nako-niecznikoff Klukowski, dyrektor departamentu M. S. W. p. Kaweck i oraz p. Wojewoda Pomorski Kirtiklis.

— Zebranie Zw. Strzeleckiego. W ubiegły piątek o godz. 20 odbyło się miesięczne zebranie oddz. Zw. Strzeleckiego. Po zgażeniu ob. prezes podał projekt urządzenia w drugie święto Zielonych Świątek wycieczki do Chmielna. Następnie ob. sekretarz Trzebiatowski odczytał protokół z ostatniego zebrania, poczem Sokolski wygłosił referat pt. „Historja Pomorza”. Referent przedstawił dzieje Pomorza od czasów przedhistorycznych do czasów dzisiejszych.

Gieldy

Warszawskie notowania walutowe.

z dnia 12 V. 1932 r.

Tranzakcje	Waluty	Kupno
Dolary St. Zjedn.		—
	DEWIZY,	
Belgia	8,908—8,878	
Gdańsk	8,903—8,883	
Holandja	35 13—35,04	
Kopenhaga	26,38—26,32	
London		
Nowy York	8,898—8,878	
Nowy York telegr.	8,903—8,883	
Paryż	35 13—35,04	
Praga	26,38—26,32	
Sztokholm		
Szwajcaria	174,30—173,87	
Włochy		
Berlin (w obrotach nieofic.)	212,40	

Notowania ziemiopłodów w Poznaniu

Dostawa bieżąca, parytet Poznań, handel hurtowy

za 100 kg. z dn. 12 V. 1932 r.

żyto	28,50—28,75
Pszenica	29,75—30,00
Jęczmień	22,25—23,25
„ browar.	25,00—25,50
Owies pastew.	22,75—23,25
Mąka żytnia	
„ „ 65%	42,25—43,25
„ pszenna 65%	44,25—46,25
Otręby żytnie	18,25—18,50
„ pszenne	16,50—17,50
Rzepak	18,00—19,00
Groch Wiktorja	23,00—26,00
Seradela	
Lubin niebieski	11,00—12,00
„ żółty	14,00—15,00
Koniczyna żółta odlusk.	
„ czerwona	
„ biała	
„ szwedzka	

Notowania ziemiopłodów w Berlinie

Ceny w R.M. Zboże i nasiona oleiste za 1000 kg. inne za 100 kg. z dnia 12 V. 1932.

Pszenica march.	273—275
Zyto march.	206—208
Jęczmień browar.	186—193
Jęczmień przem. pastewny	178—185
Owies marchijski	164—169
Mąka pszena	33,00—36,50
Mąka żytnia 70%	25,80—27,70
Otręby pszenne	11,60—11,90
„ żytnie	9,75—10,25
Groch Victoria	17,00—23,00
Groch drobny jadalny	21,00—24,00
Groch pastewny	15,00—17,00
Peluszk	16,00—18,00
Bób	15,00—17,00
Wyka	16,00—18,00
Lubin niebieski	10,00—10,50
Lubin żółty	14,00—15,50
Seradela	28,00—34,00
Kuchy miane	10,70—
Wytłoki suche krajowe	9,00—
Soja	10,70—

Sprawozdanie

z głównego targu — na konie, bydło rogate i świnię w Toruniu z dnia 12. V. 1932.

Spędzono na targowicy miejskiej przy Rzeźni	
292 koni	
50 krów	
20 świń tucznych	
81 warchlaków	
277 prosiąt	
Płacono:	zł.
Konie starsze	120—150
robotce	250—300
dobrze	500—600
Krowy starsze	50—140
Krowy dojne	150—300
Jałowice	
Świnię tuczne 50 kg	50—60
Warchlaki:	
poniżej 35 kg	25—
powyżej 35 kg	35—
prosięta za parę	15—25
lepsze i materj. hodowl.	—

NIE ZAPOMNIJ

przy wydatkach świątecznych
odłożyć 10 zł. na kupno losu

— Loterii Państwowej —
w szczęśliwej kolekturze

Pawła Billerta

3491 w Toruniu, Nowy Rynek
Clagnienie już 19-go i 20-go bm.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
We wtorek dnia 17 maja 1932 r. sprzedawca będzie w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającemu za gotówkę w Zawdzie u p. Stąskiewicza o godz. 9-tej; 20 warchlaków W Zawdzkiej Woli u p. Kieniego o godz. 10-tej; - wóz drabnik, 25 szt. kur, 2 gęsi, 1 świnia a 150 ft., 1 świnia a 20 ft. i 1 jalowica. W Łasińce u p. Szpittera o godz. 20-tej; 25.000 cegły pałonej, 1 sanki i 1 powóz kryty.
Kowalski, komornik sądowy.

UCHWAŁA. W sprawie odroczenia wyplat firmie Jan Goryński w Łasinie przedłuża się termin odroczenia wyplat o dalsze trzy miesiące t. j. do dnia 9. 8. 1932 roku.
3. N. 25/31.
Grudziądź, dnia 9 maja 1932 r.
Sąd Grodzki.

3 pokojowego

mieszkania

z kuchnią, łazienką i wszelkimi wygodami
poszukuje się

w śródmieściu lub na Bydgoskim Przedmieściu.
Oferty do Admin. „Dnia Pomorski” w Toruniu
sub. „Odpowiedzialny”. 3610

BYDGOSZCZ

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 14 maja br. o godz. 9-tej sprzedam w mojej kancelarii przy ul. Poznańskiej 7 n. nr. za natychmiastową zapłatą: 1 biurko dębowe, pewną część biżuterji; 1 sztućcer amerykański, 8 krzesel kuchennych nowych i 10 stoł z cukierkami. Zlec. nr. 484/8 (3675)
Wierzbiński, kom. sąd. z pol. w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W sobotę, dnia 14 maja 32 r. o godz. 12-tej w południe sprzedam przy ul. Fordońskiej nr. 64/65 st. najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: 1 kadłub żelazny do łodzi motorowej 10 razy 2 mtr. Zlec. nr. 579/8 3676
M. Bertrand, kom. sąd. w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W sobotę, dnia 14 maja 1932 r. o godz. 3,30 po poł. sprzedam w Borównie, pow. Bydgoszcz u p. Zbiżkowskiego najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: 1 krowe. Zlec. nr. 578/8 (3677)
M. Bertrand, kom. sąd. w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W sobotę, dnia 14 maja 1932 r. o godz. 1-szej po poł. sprzedam przy ul. Przemysłowej 12 st. nr. najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: samochód (autobus) „Ford”. Zlec. nr. 577/8 3678
M. Bertrand, kom. sąd. w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY
W sobotę, dnia 14 maja 1932 r. o godz. 2,30 po poł. sprzedam w Rybińcu, pow. Bydgoszcz, u p. Grygówiczej najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: fortepian „Knaabe i Thal”. Zlec. nr. 576/8 (3679)
M. Bertrand, kom. sąd. w Bydgoszczy

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W sobotę dnia 14 maja 1932 r. o godz. 11,30 przed poł. sprzedam przy ul. Promenada 38 st. nr. najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: 3 ławki szkolne, 3 tablice szkolne na stojakach, 1 postument do map, 3 tablice szkolne bez stojaków, biurko, szafę do akt zamykaną na szaluzę, 2 stojaki. Zlec. nr. 575/8 3680
M. Bertrand, kom. sąd. w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W sobotę, dnia 14 maja 1932 r. o godz. 10,30 przed poł. sprzedam przy ul. Promenada 8 st. nr. najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: maszynę do pisania „Remington”. Zlec. nr. 574/8 3681
M. Bertrand, kom. sąd. w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 14 maja br. o godz. 13,30 sprzedam przy ul. Śniadeckich 37 w składnicy firmy „Rawa” najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: kanapę, 2 fotele, lustro tremo z podstawką, futro męskie, futro damskie, skrzypce z futerałem, bufet, umywalnię z płytą marmurową, 1 nocny stolik i koc do podróży. Wozniak, komornik sądowy w Bydgoszczy. Zlec. nr. 506/8 3689

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 14 maja br. o godz. 11 sprzedam przy ul. Nad Kanalem 7 najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: bufet jadalny i kredens. Zlec. nr. 507/8 (3688)
Wozniak, komornik sądowy w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 14 maja br. o godz. 11,30 sprzedam przy ul. Grunwaldzkiej 124 najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: szafę ogniotrwałą. Zlec. nr. 508/8 (3687)
Wozniak, komornik sądowy w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY
W sobotę, dnia 14 maja 1932 r. o godz. 10-tej przed poł. sprzedam przy ul. Jagiellońskiej nr. 62 st. najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: 3 stoły stolarskie. Zlec. nr. 573/8 (3682)
M. Bertrand, kom. sąd. w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W sobotę, dnia 14 maja 1932 r. o godz. 11-tej przed poł. sprzedam przy ul. Promenada nr. 26 st. najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: skrzypce z smyczkiem i futerałem, 1 umywalkę, garnitur na umywalkę, 2 nocne stoliki. Zlec. nr. 451/8 (3683)
M. Bertrand, kom. sąd. w Bydgoszczy

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 14 maja br. o godz. 13 sprzedam przy ul. Grunwaldzkiej 72 najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: szafę biblioteczną, biurko, 2 fotele pokryte skórą, kanapę pokrytą skórą i pianino. Zlec. nr. 505/8 3690
Wozniak, komornik sądowy w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 14 maja br. o godz. 10,30 sprzedam przy ul. Łokietka 4/7 najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: bufet dębowy, kredens dębowy, biurko i fotel. Zlec. nr. 510/8 3684
Wozniak, komornik sądowy w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY
Dnia 14 maja br. o godz. 12,30 sprzedam przy ul. Grunwaldzkiej 20 najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: pianino. Zlec. nr. 509/9 (3685)
Wozniak, komornik sądowy w Bydgoszczy.

Szczęśliwe losy

do I. klasy 25 Loterii Państw. poleca

Stanisław Jankowski

P. K. O. 209,580 Bydgoszcz Długa 76
Cena $\frac{1}{4}$ 10.— zł: $\frac{1}{2}$ 20.— zł. $\frac{1}{1}$ 40.— zł.
Clagnienie 19 i 20 maja br.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. II. Adm. 330/32 Gdynia, w maju 1932 r.

Ogłoszenie

Na zasadzie ustawy o Sądach Kupieckich z dnia 6 lipca 1904 r. (Dz. U. Rz. str. 266 i nast.) w brzmieniu ustawy z dnia 30 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46 p. z. 386) oraz w myśl § 16 statutu Sądu Kupieckiego w Gdyni (Pom. Dz. Woj. Nr. 3 poz. 44 z dnia 1. II. 1932 r.) podaje do publicznej wiadomości co następuje:
Zgodnie z § 10 ust. 3 statutu Sądu Kupieckiego w Gdyni uchwała Okręgowej Komisji Wyborczej z dnia 30 kwietnia 1932 r. zostali uznani za wybranych na ławników Sądu Kupieckiego następujący kandydaci z list, złożonych przez poszczególne grupy kupieckie i pomocników kupieckich:

- 1) z pośród kupców miejskich: 1) Łobocki Bazyli, 2) Królikowski Michał, 3) Dł. Smoleń Władysław, 4) Mikołajczyk Wojciech, 5) Gawiniński Władysław, 6) Grzejski Franciszek 7) Grosswerth Marek, 8) Turzyński Kazimierz, 9) Bączkowski Jan, 10) Zaremba-Rychwański Marjan, 11) Hundsdorf Juliusz, 12) Szczukowski Franciszek, 13) Skwierz Józef, 14) Burzyński Jan, 15) Dullek Władysław, 16) Czaska Antoni, 17) Buchholz Wojciech, 18) Tomaszewski Adam, 19) Kowalski Marjan, 20) Kitowski Józef.
- 2) Z pośród kupców małych styczność z handlem morskim: 1) Błażejewski Włodzimierz, 2) Jasiński Witold 3) Marszał Franciszek 4) Mosiewicz Witold, 5) Masha Kazimierz, 6) Nagler Walerj, 7) Perutz Tomasz 8) Pistel Hugon, 9) Wirpsza Stanisław, 10) Zalewski Wincenty.

- 3) Z pośród pomocników kupieckich zatrudnionych u kupców miejskich: 1) Trzeciak Zbigniew, 2) Krajewski Mieczysław 3) Walaskowski Józef, 4) Rymer Stanisław, 5) Sobieski Władysław, 6) Hanisz Alfred, 7) Skrzydlewski Tadeusz, 8) Karpowicz Józef, 9) Wybierzynski Czesław 10) Łękański Roman, 11) Ganowiak Józef, 12) Mizerak Zdzisław, 13) Kardach Wilhelm Leon, 14) Jael Władysław, 15) Arndt Tadeusz, 16) Ulrich Konrad, 17) Kozłowski Andrzej, 18) Cieślak Władysław, 19) Bakowski Mieczysław, 20) Wypych Wacław.
- 4) Z pośród pomocników kupieckich zatrudnionych u firmach mających styczność z handlem morskim. 1) Tokarski Włodzimierz, 2) Chudy Walenty, 3) Fink-Finowski Jerzy, 4) Romaniński Bolesław, 5) Warkier Jan, 6) Piszke Adolf Jan, 7) Wolfardt Józef, 8) Dr. Szklarski Wincenty, 10) Listopad Wacław.

Sprzecji co do ważności wyboru ławników należy wniesić do Komisaryatu Rządu w nieprzekraczalnym terminie jednego miesiąca od dnia ustalenia powyższej listy ławników, t. j. od dnia 30 kwietnia 1932 r.
Zlec. 190
Przewodniczący Okręgowej Kom. Wyborcz. (—) Brzeski.

W miesiącach letnich

oddaje jeszcze za kaucją tygodniową około 15 ctr.

Prima Masła Deserowego

Mleczarnia Spółdzielcza z nieograniczoną odpowiedzialnością.
Płońska pow. Działdowo

POSTĘPOWANIE UPADŁOŚCIOWE. Co do majątku kupca Pawła Piotrowskiego z Nowogoniasta wdraża się z dniem dzisiejszym t. j. z dniem 9 maja 1932 r. o godz. 13-tej po południu postępowanie upadłościowe. Zarządcą masy upadłościowej mianuje się p. Jana Muchlińskiego, sekretarza sądowego w Nowemmieście. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dnia 4 czerwca 1932 r. Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzyteli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestyj wymienionych w § 172 ustawy o upadłościach, jakoteż celem zbadania wierzytelności wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na dzień 17 czerwca 1932 r. o godz. 10 przed południem. Wszystkim, którzy posiadają jakiegokolwiek zeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie unswać się z długu, a nadto poleca się im, aby najpóźniej do dnia 4 czerwca 1932 r. donieśli zarządcę masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy.
1. N. 2/32. Sąd Grodzki w Nowemmieście.

Pod Gdynią przy stacji kolej. Rumja-Zagórze

parcele budowl.

Plan parcelacyjny zatwierdzony przez Komisariat Rządu, zezwolenie na zabudowę **natychmiast!** 600 m² i więcej już od 90 gr. za metr kwadr., 50 parcel pod lasem i rzeką dla will i domków letnich 2 zł. za metr kwadratowy.

parcele łąkowe

700—1000 zł za morgę pruska
na dogodnych warunkach **na sprzedaż.**
R. KUSCHE, RUMJA
pow. Morski
Masywny budynek fabryczny, 1.000 m² pomieszczeń roboczych, turbina wodna 30 HP., dom pański, 8 pokoi, park na sprzedaż, lub do wydzierżaw.

BROWAR POMORSKI

JOZEF CHRONOWSKIEGO
Tel. 195 PODGORZ IORUN Tel. 195

poleca swe za wysmienite uznane piwa pod nazwą

„SMIETANKA POMORSKA”
„SŁODOWE”, **„KARAMEL POMORSKI”**, **„KOZŁAK (BOCK)”**

Dom
rodzaj willki
6 pokojów, z kuchnią, duży balkon, gaz, wodociąg, zaprowadzone, ogród i morga owocowy — warzywny sprzedam za 10 tysięcy guldenów z powodu choroby i starości. Stanisław Slaby, Poznań, przedmieście Staroleka, ul. Romana Maja 7.

Letnisko Orloczyn.
Pokój, całodzienne utrzymanie, pościel 4 zł. w nowo otwartym pensjonacie. Pocz. Orloczyn, Dorenda. 3663

Zanim
kupisz nowe, zjedź do „Okazjopolu” obejrzyć używane jadalne sypialnie, pojedyncze meble jak łóżka, stoły, szafy, lustra, rowery, maszyny do szycia, patefony, siódla oficierskie przepięknie, elektroturki do odkurzenia, kilimy, płaszcze, ubrania, obuwie, powózka parokonna, sortownicze do kaszy, teodolit uniwersalny, opalograf oraz wszelkie używane rzeczy za bezcen.
„Okazjopol”
Grudziądź, Plac 23 Stycznia 28 (dawn. nr. 14) w podwórze. 1460

Czeladnik
piekarski poszukuje posady. Jankowski, Toruń, ul. Bydgoska 82, m. 17. 3669

Sirzyżenie
główek, ondulacje manicure, wykonanie pierwszorzędnego. Lewandowski, Żeglarska 29, Toruń. 3670

Pokój
eleg. umeblow. z urządzeniem łazienki owil. z urządzeniem do wynajęcia. Toruń, Żeglarska 31, m. 3. 3595

Sprzedaj odpadków juty.
Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego w Warszawie zawiadamia, że ogłosiła w Monitorze Polskim w Nr. 105, 106 i 107 z dn. 9, 10 i 11 V. br. przetarg publiczny na sprzedaż odpadkowych opakowań jutowych oraz odpadków juty (ścinki), sznurów konopnych i niekonopnych i t. w. 3627

TAPETY

do świąt
ceny znacznie niższe

Farby

Lakier
Pokosty i t. d.

3515 poleca
Jan Kapczyński
Toruń, ul. Szeroka róg Mostowej i Szczytna 15.

Sprzedam
NIERUCHOMOŚĆ z 9 lokatorami z powodu objęcia innego interesu. Jan Lisius, Wejherowo, św. Jana 8, cena według ugody. [3525

Ondulacje
pierwszorządne wykonanie. Lewandowski. Toruń, Żeglarska 29. 3671

Najmniej 500 zł. zarobku
ewent. stałą pensję, pensję itd. dla osób mających szerokie znajomości. Fachowość zbyteczna. Zgłoszenia GOZAKRED Lwów, Wałowa 11. 3622

Tanio!

polecam na Święta
wszelkie wódki konjaki i likiery
SKŁAD WÓDEK „Eden”
Toruń, Stary Rynek 11. 3636

WINA GRONOWE

But. już od 3.50 zł.
WÓDKI 3674
po cenach niższych
H. Nowaczyk
Toruń, Stary Rynek 5.

Unieważniam
zagubioną legitymację nr. 35 wystawioną przez 8 Batalion saperów w Toruniu na nazwisko Gertruda Osuchowa. 3593

Manicure
pierwszorządne wykonanie. Lewandowski, Toruń, Żeglarska 29. 3672

Zgubiony
wykaz osobisty na nazwisko Helena Bruno wydany w Radostowie pow. Tczew unieważniam.

Zgubiony
wykaz osobisty na nazwisko Jadwiga Tramowska wydany w Tczewie unieważniam.

Bryczka
„dokard” zanio do sprzedania. Wiadom. Grudziądź, Kwiatowa 12, w podwórzu.

Poradnia prawna
załatwia wszelkie sprawy sądowe i administracyjne oraz skuteczną wywiady. Adamski, doradca prawny, Toruń, Sukiennicza 4. [2600

REPERTUAR TEATRU TORUNSKIEGO

W piątek, dnia 13 bm. o godz. 20-tej
Przedstawienie zakupione przez P. W. i W. F. „Pani Chorażyna”
Wielki Dzień
Sztuka w 4 aktach
St. Krzywoszewskiego

W sobotę, dnia 14 bm. o godz. 20-tej
Premjera
„Papa się żeni”
Krotochwila w 3 aktach
W. Rapackiego (syna)

W niedzielę, dn. 15 bm. o godz. 16-tej
ostatni raz
„Poprostu Truhen”
Komedja w 3 aktach
B. Winawera.
Ceny niższe.

W niedzielę, dn. 15 bm. o godz. 20-tej
„Papa się żeni”
Krotochwila w 3 aktach
W. Rapackiego (syna).

W poniedz. dnia 16 bm. o godz. 20-tej
„Pani Chorażyna”
Wielki Dzień
Sztuka w 4 aktach
St. Krzywoszewskiego
ceny zażone.

W poniedz. dnia 16 bm. o godz. 20-tej
„Papa się żeni”
Krotochwila w 3 aktach
W. Rapackiego (syna)

Selegramy

2 ostatniej chwili

Parlament czy karczma?

Burdy karczemne w niemieckim Reichstagu

W Reichstagu doszło wczoraj w kuluarach do incydentu. Mianowicie w restauracji parlamentarnej znajdował się były komandor marynarki niemieckiej Klotz, który reprezentował narodowych socjalistów i przeszedł do republikańskiego Reichsbanneru. Kilku szurmowców hitlerowskich w tem jak slychać, — jeden z posłów narodowych socjalistów, — baczwszy Klotza, rzucili się nań, bijąc go do krwi. Mimo interwencji wożnych i policji awanturnicy ścigali uciekającego za kuluary Klotza i dopadłszy go pod drzwiami kancelarii prezesa Reichstagu Loebego, obalili na ziemię, bijąc do utraty przytomności. Prezydent Reichstagu, dowiedziawszy się o zajściu niezwłocznie zawiesił posiedzenie i zarządził posiedzenie konwentu senjorów..

Posel hitlerowski, który brał udział w pobiciu Reichsbannerowca Klotza był znany z procesu o mordy kapturowe posel narodowo-socjalistyczny Keines.

W czasie przerwy, kiedy obradował konwent senjorów, panował nastrój bardzo podniecony.

Po godzinnej spowodowanej awanturą przerwie Reichstag przystąpił do dalszych głosowań. Wśród wrzawy lewicy posel Dingeldey składał w imieniu swej partii oświadczenie, że niemiecka partja ludowa będzie głosować za wnioskiem nieufności dla rządu i poszczególnych ministrów z wyjątkiem votum nieufności dla kanclerza Brueninga, nie chce bowiem dezawuować jego polityki zagranicznej. Stronictwo ludowe opowie się również za wnioskiem o odwołaniu zakazu bojówek hitlerowskich. Posel Breitscheid oświadczył, że socjaliści głosować będą przeciwko wnioskowi o votum nieufności w stosunku do poszczególnych członków rządu.

Z kolei odbyło się głosowanie imienne nad wnioskiem hitlerowców, niemiecko-narodowych i komunistów o votum nieufności dla gabinetu. Wnioski te zostały odrzucone 287 głosami przeciwko 257, czyli większością 30 głosów.

W chwili po zamknięciu posiedzenia na salę obrad wkroczył oddział policji z wiceprezydentem dr. Weissem w celu zaarrestowania sprawców napadu. Zjawienie się policji wywołało obrzydliwe wrażenie. Aresztowano posła Heinesa oraz posłów Weizla, Krausego i Stegmana. Staną oni przed sądem w trybie doraźnym. Aresztowani odmawiają składania zeznań.

Po półtora godzinnej przerwie w czasie której frakcje obradowały nad wytworzoną sytuacją z powodu incydentu w kuluarach, — przewodniczący Reichstagu Loebe otworzył posiedzenie, oświadczając, że sprawę oddał w ręce władz policyjnych celem przeprowadzenia śledztwa. Dotychczasowe dochodzenia — mówił Loebe — stwierdziły, że w awanturę zamieszanych jest 4 posłów narodowo-socjalistycznych z osławionym kapitanem Heinessem. Loebe zarządził wykluczenie tych czterech posłów na dni 30, wzywając ich do następnego posiedzenia sali. Wobec nie zastosowania się posłów do wezwania przewodniczący przerwał posiedzenie na czas nieograniczony. W tejże chwili z galerji dla publiczności padały różne okrzyki hitlerowców, na które zebrani posłowie narodowo-socjalistyczni odpowiedzieli okrzykiem „Heil Hitler“.

Posiedzenie komisji spraw zagranicznych, na którym w obecności kanclerza Brueninga omawiane miały być sprawy Gdańska i Kłaj-

pedy nie odbyło się. Według pogłosek kanclerz uważa, że incydent w kuluarach Reichstagu uniemożliwia chwilowo dalsze prace parlamentu. Poza tem jak slychać, członkowie komisji nie chcą uczestniczyć w zebraniu, któremu przewodniczyłby z urzędu jako prezes

komisji hitlerowiec Frick. Na wniosek komunistów prezydent Loebe zwołał na godz. 17 konwent senjorów. Gmach Reichstagu jest zamknięty i oteczony przez policję. Gmach można opuścić dopiero po wylegitymowaniu się. —

Dymisja Groenera

Ministrem Reichstagu ma zostać admirał Raeder

Berlin, 13. 5. (PAT). Potwierdza się wiadomość o zgłoszeniu przez generała Groenera prośby o dymisję ze stanowiska ministra Reichswehry z pozostawieniem mu teki ministra spraw zagr. Rzeszy. Do złożenia dymisji skłoniła ministra Groenera — według doniesień biura Conti — chęć poświęcenia się wyłącznie sprawom wewnętrznym. Minister Groener uważa, że zadanie, powierzone mu w październiku ub. roku, a polegające na podniesieniu

autorytetu państwa przez połączenie ministerstwa Reichswehry i ministerstwa spraw wewn. zostało spełnione.

Jako następcę ministra Groenera na stanowisko ministra Reichswehry wymieniają szefa dowództwa marynarki niemieckiej admirała Raedera. Admirał Raeder, przewidziany na następcę ministra Groenera, liczy lat 57. W czasie wojny był on szefem kręzownikar „Seydlitz“.

Paryż w kirze żałoby

Uroczystości pogrzebowe prezydenta Doumer'a

Paryż, 13. 5. (PAT). Żałobne uroczystości pogrzebowe prezydenta Doumera rozpoczęły się o godz. 7.30 rano. O tej godzinie zaczęli nadjeżdżać do palacu Elizejskiego celem złożenia kondolencji wdowie po prezydencie Doumer nowoobрани prezydent Lebrun, premier Tardieu, członkowie rządu oraz przedstawiciele głównych państw. Wkrótce potem utworzył się orszak, który wyruszył w kierunku Notre Dame. Trumna pokryta jest kirem, który przytrzymują dwaj osobiści przyjaciele zmarłego prezydenta Franchet d'Esperey i literat Dorgelès. Za karawanem jadą powozem członkowie rodziny zmarłego prezydenta, dalej postępuje prezydent Lebrun, król belgijski, książę Walji, książę Aosta, książę Paweł jugosłowiański, cesarz Annamu, przedstawiciele Niemiec, Rumunii, Polski, Szwecji, Norwegji, Egiptu, Czechosłowacji, Holandji, wielki książę Dymitr, reprezentujący były cesarski dom rosyjski, członkowie korpusu dyplomatycznego, byli kombatanci, przedstawiciele parlamentu i członkowie rządu z premierem Tardieu na czele.

Ulice, któremi przeciągał kondukt, były przepelnione tłumami publiczności. Na ulicy Rivoli zapalone były lampy, pokryte kirem. Wielkie magazyny i gmachy publiczne i szkoły zostały zamknięte. Flagi opuszczono wszędzie

do połowy masztu.

Tardieu, wygłaszając przed Panteonem przemówienie, poświęcone pamięci zmarłego prezydenta Doumera, potępił żywo ohydny zbrodnie, która poruszyła cały świat i wywołała ogólne oburzenie. Mówca przedstawił w zarysie piękną karierę zmarłego od najskromniejszych początków aż do najwyższego stanowiska w państwie i stwierdził, że zmarły prezydent przez swoją pokojowość, wielki rozsądek i głęboką dobroć był prawdziwie doskonałym typem demokracji. Był on prezydentem — mówił premier — prostym i prawym, zachowującym wielką dyskrecję zewnątrz, pod którą ukrywały się stanowcze postanowienia w przeprowadzeniu niezbędnych i śmiałych rozwiązań, dla których nie wahał się poświęcić tradycji i zwyczajów. Służąc ojczyźnie, wprowadził cały swój autorytet i ofiarności. Tardieu składa następnie hold Doumerowi, jako człowiekowi i ojcu rodziny, za braniem najbliższym w tak okrutny sposób. Wreszcie po złożeniu podziękowania głowom państw zagranicznych, które bądź osobiście, bądź przez swoich przedstawicieli stanęli obok mas w tej ciężkiej chwili. Tardieu podkreślił z naciskiem spokój, jaki panował we Francji w ciągu ostatniego tygodnia.

Jam jest Paweł Gorgulew

Co zeznał morderca prezydenta Francji

Paryż, 13. 5. (PAT). Podczas wczorajszego przesłuchiwania zapytywany o życiorys Gorgulew zeznał, że pochodzi z rodziny zamożnej i był jedynakiem. Do lat 15 uczęszczał do szkoły ludowej, poczem do gimnazjum w Ekaterinodarze. W chwili wybuchu wojny był studentem wydziału medycznego w Moskwie. Tam też zastała go mobilizacja, w czasie której powołany został do pułku kozaków. Ranny w głowę wskutek wybuchu granatu Gorgulew pozostaje przez miesiąc w szpitalu na kuracji, poczem wraca do pułku. Po bitwie pod Jarosławiem w Małopolsce mianowany został sierżantem, bierze udział w walkach pod Czeszochową, Lwowem, Kamieńcem Podolskim i otrzymuje dwukrotnie odznakę św. Jerzego. Dzięki staraniom ojca opuszcza wojsko i prowadzi dalsze studia w Moskwie.

Podczas rewolucji bolszewickiej oraz pertraktacji pokojowych w Brześciu, Gorgulew zajmował stanowisko pomocnika lekarskiego w piątym bataljonie kozackim i został ewakuowany na Kubań ze swym oddziałem, lecz już w

r. 1918 wraca do rodzinnego miasta, gdzie praktykuje jako lekarz w miejscowym szpitalu. Od chwili rozpoczęcia się jego działalności politycznej brał on czynny udział w antybolszewickim powstaniu w okolicach Kubania. Podczas walk zabit został jego ojciec, sam zaś Gorgulew ratuje się ucieczką w góry. W Jarosławie Gorgulew przyłącza się do białej armji generała Lalika, przy której pozostawał do r. 1919. Był to okres wojny domowej. Na kaukazie w Stawropolu Gorgulew zapada na tyfus, a po wyzdrowieniu rozpoczyna na nowo studia tykrotnie przerywane. Wstąpił na uniwersytet w Rostowie nad Donem, poczem przebywał przez dwa miesiące w Mińsku, gdzie wstąpił do tajnej organizacji białoruskiej Borysa Sawinkowa. Przy pomocy Sawinkowa Gorgulewowi udało się utworzyć wszechrosyjską unję narodową demokratyczną, która prowadziła akcje równoległe do akcji Sawinkowa, lecz przesładowany przez czekistów, opuszcza Mińsk i chroni się do Polski, gdzie przebywał przez 2 miesiące. Tam też natrafił na ślad

Marszałek Piłsudski w Wilnie

(o) Warszawa 13. 5 (tel. wł.) Wczoraj wieczorem przybył z Warszawy do Wilna Marszałek Piłsudski. Marszałka witali na dworcu wojewoda Beczkowicz i prezes dyrekcji kolejowej oraz kilku oficerów. Marszałek przybył do Wilna w towarzystwie płk. Woyczyńskiego i kpt. Lepeckiego. W Białymstoku przyjął Marszałek w wagonie wojewodę Koscialkowskiego..

Gdynia — morze Śródziemne

W najbliższym czasie otworzone będzie nowe bezpośrednie połączenie okrętowe Gdyni z portami śródziemno-morskimi.

Ryż z Gdyni do Włoch

Jak się dowiadujemy, gdyńska łuszczarnia ryżu wysłała wczoraj 30 ton ryżu koleją do Włoch. Jest to drugi już tej wielkości transport ryżu łuszczonego w Polsce, wysłany w ostatnim czasie do Włoch.

Nowy transport bawełny w porcie gdyńskim

Wczoraj nadszedł do portu gdyńskiego dalszy transport bawełny amerykańskiej w ilości 1.100 bel. Bawełnę tę przywiózł statek duński „I. C. Jacobsen“ z Kopenhagi. Złożono ją w hangarze Nr. 3 na skład konsygnacyjny firmy „Bergenske“.

250 bel juty nadeszło poraz pierwszy do Gdyni

Wczoraj wylądowano, jako początkowy ładunek w porcie gdyńskim, 250 bel juty. Jest to część ładunku juty, który nadszedł bezpośrednio z Indji do Gdańska, skąd następnie częściowo skierowany został do Gdyni.

Złot i zjazd gwiazdzisty w Lidzbarku zapowiadają się okazałe

W organizowanym przez Polski Touring-Club przy współudziale aeroklubu warszawskiego i Polskiego Klubu Motocyklistów zjeździe i zlocie gwiazdzistym w Lidzbarku w dn. 14 i 15 bm. weźmie udział 16 samolotów, w tem 12 z Warszawy, 2 z Krakowa, 1 ze Lwowa i 1 z Podlaskiej. Poza tem przybędzie szymbowiec „Lwów“ holowany przez samolot silnikowy. Poza tem spodziewany jest liczny udział samochodów i motocykli.

CZYTAJCIE UWAGNIE DZISIEJSZE WYDANIE NASZEGO DZIENNIKA, A NA JEDNEJ ZE STRON ZNAJDZIECIE DALSZĄ SYLABĘ KONKURSU PREMJOwego

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. niżej słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
4 . . . 50 fen.
10 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.
Przy sądownym ściganiu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw
spornych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane
miejsca ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Słowackiego 19/21
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz: Józef Dobroszański Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny na Gdynię Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska
Gdańsk, Kaszubischer Markt 21, I. p.
Redaktor odpowiesz. na Gdynię Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław: Józef Dąbrowski
Inowrocław ul. Poznańska 65
Redaktor odpowiedzialny na Grudziąd: Józef Stanach, Rynek 10/11.
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawca: „Dzień Pomorski“, „Dzień Bydgoski“, „Gazeta Morska“,
„Dzień Grudziądzki“, „Dzień Kaszubski“,
„Dzień Kujawski“
Nakładem i czcionkami Pomorskiej Drukarńi Rolniczej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi

w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3.— zł
z odnośnieniem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnieniem . . . 3,36 zł
pod opaską . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopce . . . 2,90 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7.— zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w za-
kładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
P R E N I M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO“ miesięcznie w admini-
stracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnieniem kwartalnie 9,27 zł
miesięcznie 3,09 zł